

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 3.

1 lutego 1933.

T R E Ś Ć :

	Str.
INSTRUKCJA do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (sekretariatów, komorników i kas) z dnia 28 stycznia 1933 r., wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz z Najwyższą Izbą Kontroli	46
UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO w sprawie wykładni art. 51 rozp. Prez. Rzeczyposp. z 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru	66
KOMUNIKATY:	
w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych	72
w sprawie postępowania przy dokonywaniu przelewów	72
w sprawie podziału okręgów sądów grodzkich w okręgu sądu okręgowego w Tarnowie na rewiry egzekucyjne	73
w sprawie podziału okręgów sądów grodzkich w Przeworsku, Rozwadowie, Rzeszowie i Tyczynie na rewiry egzekucyjne	75
w sprawie podziału terytorjum sądu grodzkiego w Warszawie na rewiry egzekucyjne	77
RUCH SŁUŻBOWY:	
Ruch służbowy w sądownictwie	87
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	91
Komunikat w sprawie upoważnień dla konsułów Rzeczypospolitej Polskiej przewidzianych w ust. 3 art. 19 ustawy o organizacji konsulatów i czynnościach konsułów z dnia 11 listopada 1924 r.	91
Ogólna lista konsułów, którzy otrzymali upoważnienie do wykonywania czynności przewidzianych w art. 18 i 19 ust. 3 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. zestawiona według stanu w dniu 15 stycznia 1933 r.	92
Adwokatura	97

I N S T R U K C J A

do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (sekretariatów, komorników i kas) z dnia 28 stycznia 1933 r., wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz z Najwyższą Izbą Kontroli.

Uwagi wstępne.

§ 1. Sekretariaty sądowe, komornicy, oraz kasy sądowe mają w zakresie opłat stemplowych stosować się do ustawy o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) (skrót: u. o. s.) do rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842) (skrót: r. w. s.) i do niniejszej instrukcji (skrót: i. s. sąd.). Użyty w niniejszej instrukcji skrót: „u. f. k.” oznacza ustawę z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 106, poz. 884); skrót „r. w. k.” oznacza rozporządzenie wykonawcze do powołanej ustawy z dnia 23 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937). Skrót „k. p. c.” oznacza kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934).

Art. 30, 31, 52, 57, 59, 60, 63, 66 i 71 u. o. s. uległy z dniem 1 stycznia 1933 r. zmianom, wymienionym w art. LXXVII Przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804).

Paragrafy, powołane w niniejszej instrukcji bez określenia, oznaczają postanowienia tej instrukcji.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Część pierwsza.

Przepisy dla sekretariatów sądowych.

I. Zakres działania.

§ 2. Zakres działania sekretariatu sądowego w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

1) wymierzanie opłat stemplowych zapomocą nakazów płatniczych (§§ 3 — 11):

- od postanowień sądu o przybiciu na rzecz licytanta lub nadlicytanta (art. 30, punkt 1; art. 52, punkty 2 i 3; art. 64, punkt 4; art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.); na obszarze jednak, na którym obowiązuje kodeks cywilny austriacki, sekretariat nie wymierza opłaty, jeżeli przy licytacji, która miała na celu zniesienie wspólności, nabył majątek wspólny jeden ze współwłaścicieli, lub jeżeli majątek ten nabyli niektórzy z współwłaścicieli (art. 30, punkt 1 u. o. s.);
- od orzeczeń sądowych (postanowień o przybiciu), wydawanych w toku postępowania egzekucyjnego, na mocy których przedmioty majątkowe, będące własnością dłużnika, przechodzą na własność wierzyciela (art. 30, punkt 2; art. 52, punkt 3; art. 64, punkt 4; art. 66, punkt 3 u. o. s.);
- tylko na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie: od orzeczeń sądowych w przedmiocie wykupu majątków ro-

dowych (art. 1442 i 1443 ustawy postępowania cywilnego; art. 30, punkt 5 oraz art. 52, punkt 4, u. o. s.);

- tylko na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki: od ugody sądowej, zawartej w postępowaniu spornym, a powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (art. 133, ustęp przedostatni u. o. s.), oraz od ugody sądowej, zawartej w postępowaniu niespornym (art. 133 u. o. s.);
- tylko na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki; wymierzanie opłat stemplowych drogą wymiarów doraźnych (§§ 28 — 38);
- przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 12 — 14);
- współdziałanie z urzędami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 15 — 18);
- przesyłanie izbie skarbowej odwołań od wymiarów, dokonanych przez sekretariat sądowy (§ 19).

II. Wymierzanie opłat stemplowych zapomocą nakazu płatniczego.

1. Postanowienia ogólne.

§ 3. Nakaz płatniczy (§ 2, punkt 1) sporządza sekretariat sądowy na blankiecie według załączonego wzoru 1.

W przypadkach, wymienionych w rubrykach 2, 3 i 4 nakazu płatniczego — z wyjątkiem przypadku, w którym przedmiotem licytacji lub postanowienia, wymienionego w rubryce 3, jest statek, sekretariat sądowy — jeżeli ma siedzibę poza obszarem województwa śląskiego — wymierza łącznie z opłatą stemplową — a mianowicie na mocy art. 13 u. f. k. — dodatek komunalny w wysokości 50% opłaty stemplowej; stosuje przytem §§ 46, 47 i 52 r. w. k. Sekretariat sądowy, mający siedzibę na obszarze województwa śląskiego, wymierza dodatek komunalny tylko co do nieruchomości, bądź części tychże, które są położone poza obszarem województwa śląskiego — w przypadkach, gdy postępowanie egzekucyjne obejmuje łącznie kilka nieruchomości, z których jedne są położone na obszarze województwa śląskiego, inne zaś poza tym obszarem, albo też choćby jedną nieruchomość częściowo położoną na obszarze wymienionego województwa, częściowo poza nim (art. 653, § 2 oraz art. 658, § 2 k. p. c., tudzież § 65 r. w. k.).

Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, stosuje się analogicznie zasady, podane w ustępie poprzednim, do ugód (§ 2, punkt „1 d”), których przedmiotem jest przejście własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych.

Wymiar dodatku komunalnego uwidocznia się w rubrykach 11—13 nakazu płatniczego. Jeżeli przedmioty, wymienione w rubryce 1, są położone w dwu lub więcej gminach (miejskich lub wiejskich), to dodatek komunalny należy obliczyć oddzielnie co do każdej gminy. Rubrykę 11 względnie 12 należy wypełnić również wówczas, gdy nieruchomości są położone w jednej gminie. Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, sekretariat sądowy — w razie wymierzenia opłaty stemplowej od ugody (§ 2, punkt „1 d”) — określa ugodę w rubryce 1 nakazu płatniczego, wymieniając w szczególności datę ugody.

§ 4. Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Należy je zaopatrzyć w sygnaturę akt według zasad, dotyczących owej

sprawy cywilnej. Nadto należy — obok znaku WOS — podać pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 12).

Sekretariat sądowy przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1”, bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 10”. Pod tym względem obowiązuje zasada, że pozycja budżetowa 1 obejmuje: opłatę w wysokości 4% od przeniesienia własności nieruchomości lub prawa zabudowy oraz opłatę w wysokości 1%, wymierzoną jednocześnie z opłatą 4%-ową (rubryka 9 nakazu płatniczego). Natomiast opłatę w wysokości 2% od przeniesienia własności górniczej lub prawa wydobywania żywic ziemnych lub kopalni, opłatę 1%-ową, wymierzoną jednocześnie z 2%-ową, oraz opłatę 1%-ową od przeniesienia własności statku, zachowuje się w pozycji budżetowej 10.

Jeden egzemplarz nakazu płatniczego oraz wszystkie późniejsze akta, dotyczące się danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub w okładce z napisem: „Opłata stemplowa”; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia w sposób, przepisany w art. 143 — 163 k. p. c.

Nakaz płatniczy, dotyczący się opłaty od postanowienia sądu o przybicu na rzecz nadlicytanta lub na rzecz wierzyciela, jak również nakaz płatniczy, dotyczący się opłaty dodatkowej, wymierzonej w przypadku nadlicytacji z powodu udzielenia przybicia ostatecznego licytantowi, który uzyskał przybicie poprzednie — należy doręczyć równocześnie z doręceniem postanowienia o przybicu.

2. Wysokość opłaty.

§ 5. Jeżeli przedmiotem postanowienia sądu (rubryka 2 lub 3 lub 4) jest nieruchomość (w szczególności też kolej żelazna), to opłata wynosi (w myśl ustępu pierwszego art. 58 oraz w myśl ustępu ostatniego art. 52 u. o. s.):

a) 4% od wartości gruntu i przedmiotów z nim związanych (jako to: budynki, rośliny od gruntu nieoddzielone, mury, parkany, tory kolejowe; rury wodociągowe i gazowe, umieszczone w ziemi; urządzenia techniczne, związane fundamentami z ziemią; przedmioty, nie dające się oddzielić od budynku bez uszkodzenia tego przedmiotu lub części budynku, w której te przedmioty się mieszczą),

b) 1% od wartości innych rzeczy, których dotyczy dane postanowienie sądu (rubryki 2 lub 3 lub 4).

Wartość przedmiotów, określonych wyżej pod b), uwidocznia się w rubryce 6 nakazu płatniczego.

Celem wypełnienia rubryk 6 i 7 nakazu płatniczego należy w przypadkach, wymienionych w rubryce 2 i 3, rozdzielić cenę nabycia według stosunku, ustalonego przy oszacowaniu, dokonaniem celem przeprowadzenia licytacji. (Jeżeli np. drogą oszacowania ustalono wartość nieruchomości bez przynależności w kwocie 90.000 zł, a wartość przynależności w kwocie 10.000 zł, a cena nabycia wynosi 85.000 zł, to tę cenę należy rozdzielić na 76.500 zł, jako wartość nieruchomości i 8.500 zł, jako wartość przynależności). O ileby protokół oszacowania nie zawierał ostatecznych danych dla określenia owego stosunku, ma podatnik udzielić sekretariatowi sądowemu potrzebnych wyjaśnień (art. 13 u. o. s.).

W przypadku wykupu majątku rodowego (§ 2, punkt 1 c) stanowi podstawę wymiaru opłaty stemplowej (i podlega rozdziałowi między rubryki 6 i 7) cała kwota, którą wykupujący ma zapłacić w myśl punktów 1 i 2 art. 1367 prawa cywilnego rosyjskiego (art. 7, ustęp drugi, u. o. s.).

Jeżeli przedmiotem postanowienia sądu jest nieruchomość, stanowiąca gospodarstwo rolne, wraz z przynależnościami, to należy (w myśl ustępu trzeciego art. 12 u. o. s.) wpisać 9/10 wartości ogólnej w rubrykę 6, a 1/10 wartości ogólnej w rubrykę 7 nakazu płatniczego.

§ 6. Jeżeli przedmiotem postanowienia sądu jest prawo zabudowy lub prawo wieczystej dzierżawy, to opłata wynosi (w myśl ustępu pierwszego art. 58 oraz w myśl ustępu ostatniego art. 52 u. o. s.):

a) 4% od wartości prawa zabudowy (wieczystej dzierżawy) oraz od wartości budynków i tych części składowych budynków, które są wymienione w punkcie „a” §-u 5;

b) 1% od wartości tych przynależności, które nie są wymienione w punkcie „a” §-u 5.

Ustępy: drugi i trzeci §-u 5 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 7. Jeżeli przedmiotem postanowienia sądu jest własność górnicza lub prawo wydobywania żywic ziemnych, to opłata wynosi (w myśl ustępu trzeciego i ostatniego art. 65):

a) 2% od wartości własności górniczej lub prawa wydobywania żywic ziemnych oraz od wartości tych części składowych kopalni, które są wymienione w punkcie „a” §-u 5;

b) 1% od wartości tych części składowych kopalni, które nie są wymienione w punkcie „a” §-u 5.

Ustępy: drugi i trzeci §-u 5 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 8. Jeżeli przedmiotem postanowienia sądu jest statek, to opłata wynosi 1% od ceny nabycia (art. 66 u. o. s.).

§ 9. Jeżeli przedmiotem postanowienia sądu (rubryki 2, 3, 4) są wyłącznie przedmioty, wymienione w punkcie a) §§ 5 lub 6 lub 7, jak również gdy postanowienie o przybicu dotyczy wyłącznie statku (§ 8), to należy rubrykę 6 wypełnić kreskami, a w rubryce 7 wpisać ponownie kwotę, wymienioną w rubryce 5.

W nagłówku rubryki 8 po skrócie „art.” należy wpisać:

a) liczbę 58, gdy chodzi o nieruchomość lub kolej żelazną lub prawo zabudowy lub prawo wieczystej dzierżawy,

b) liczbę 65, gdy chodzi o własność górniczą lub prawo wydobywania żywic ziemnych,

c) liczbę 66, gdy chodzi o statek.

W nagłówku rubryki 8, przed znakiem %, należy wpisać: 4 lub 2 lub 1 — według wskazówek, podanych w punktach a) §§ 5, 6 i 7 oraz w § 8.

§ 10. Jeżeli w przypadku nadlicytacji przybicie ostateczne zostało udzielone licytantowi, który uzyskał przybicie poprzednie, to sekretariat wymierza temu licytantowi opłatę dodatkową (art. 57 u. o. s.) w brzmieniu, ustalonym (art. LXXVII, w punkcie 8, przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804).

W tym celu sekretariat (wypełniwszy w formularzu nakazu płatniczego rubryki 1 i 2), oblicza przede wszystkim kwotę opłaty, którąby się należała, gdyby nabywca już przy licytacji zaoferował cenę, którą ma zapłacić na skutek nadlicytacji; to obliczenie sekretariat uwidocznia w rubrykach 1, 2, 5 — 13 nakazu płatniczego. Następnie należy przez szerokość rubryk 3 — 7 wypisać tekst: „po potrąceniu opłaty, wymierzonej pierwotnie nakazem płatniczym L. . . . WOS . . . . . w kwocie”,

poniżej zaś tekst: „wymierza się opłatę dodatkową”. W rubrykach 8 — 13 należy uwidoczniać na wysokości tekstu pierwszego: wymiar pierwotny, a na wysokości tekstu drugiego: wymiar dodatkowy.

§ 11. Jeżeli w przypadku nadlicytacji sąd udzielił przybiccia nadlicytantowi, to sekretariat sądowy wymierza opłatę nadlicytantowi. W tym wypadku należy w nagłówku rubryki 2 nakazu płatniczego przekreślić wyraz „licytanta” i zastąpić go wyrazem „nadlicytanta”.

Przytem stosuje się odpowiednio §§ 5 — 9.

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 12. Sekretariat sądowy zapisuje każdą opłatę, wymierzoną za pomocą nakazu płatniczego — zaraz po sporządzeniu nakazu płatniczego — do wykazu opłat stemplowych (skrót: WOS), prowadzonego według wzoru 2. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w rubryce 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie nakazy płatnicze, sporządzone w danym miesiącu.

§ 13. Przy zapisywaniu do wykazu wypełnia się rubryki 1 — 3 oraz 6 — 11, a w przypadku licytacji również rubrykę 4. Wypełnienie innych rubryk następuje przy zamknięciu wykazu (§ 14).

Jeżeli opłata, zapisana do wykazu opłat stemplowych, nie jest pierwszą w danej sprawie, jeżeli więc w sprawie tej sekretariat sądowy już raz wymierzył opłatę stemplową, to należy w rubryce 17 wykazu opłat stemplowych umieścić uwagę: „Patrz WOS poz. .... / ...” (w mianowniku rok). Taki stan rzeczy zachodzi w razie udzielenia przybiccia nadlicytantowi, w razie wymiaru opłaty dodatkowej licytantowi pierwotnemu w związku z udzieleniem mu przybiccia przy nadlicytacji, jak również w razie ponownej licytacji z powodu niewykonania warunków licytacyjnych.

Wypełnienie rubryk 12 — 14 następuje na podstawie dołączonego do sprawy zawiadomienia kasowego (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1932 r. o kasach sądowych, Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 5, poz. 5). W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych należy każde uiszczenie uwidoczniać w rubrykach 12 — 14 (§ 54 r. w. k.).

Rubrykę 15 wypełnia się tylko wtedy, gdy z porównania rubryk 7, 8 i 11 z rubrykami 13 i 14 wynika zaległość. Należy podać łączną sumę zaległości, nie wymieniając odrębnie należności państwowej i dodatku komunalnego.

W rubryce 16 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania, bądź wyraz „nie”.

Jeżeli władza skarbową zezwoliła — na mocy art. 177 u. o. s. — na odroczenie płatności lub na uiszczenie ratami, to ten fakt należy uwidoczniać w rubryce 17, wymieniając władzę, która wydała decyzję, datę i liczbę oraz treść decyzji.

Rubrykę 18 wypełnia urząd skarbowy.

Zaraz po wypełnieniu rubryk 12 — 14 sekretariat uwidocznia dane, wpisane w owych rubrykach, na właściwym akcie sądowym. Zaświadczenie to ma być podpisane przez sekretarza sądowego.

§ 14. Sekretariat sądowy zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca, następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, zaopatrzony w podpis sekretarza sądu oraz w pieczęć urzędową, należy przesłać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu.

IV. Współdziałanie z władzami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych.

§ 15. 1) W okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie sekretariat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu odpis wyroku, przewidzianego w art. 7 ustawy z dnia 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 246) oraz w art. 23 ustawy z dn. 18 marca 1932 r. o uregulowaniu praw własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308).

2) Na obszarze, wymienionym wyżej w punkcie 1, jak również w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie, sekretariat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu:

a) odpis ugody, zawartej w postępowaniu spornym, a powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (art. 133, ustęp przedostatni, oraz art. 31, ustęp piąty, u. o. s.),

b) odpis umowy (w szczególności też ugody), zawartej przed sądem w postępowaniu niespornym (art. 31, ustęp piąty, u. o. s.).

W okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie punkt 2 b) tyczy się w szczególności oświadczeń — w przedmiocie umów o przeniesienie własności nieruchomości — złożonych w postępowaniu, przewidzianem w § 3 ustawy z dnia 23 marca 1883 roku (aust. Dz. P. P. nr. 82) lub w ustawie z dnia 11 grudnia 1906 r. o sprostowaniu ksiąg gruntowych (aust. Dz. P. P. nr. 246).

3) W okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie sekretariat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu uwierzytelnione odpisy: a) protokołu licytacji celem zniesienia wspólności, jeżeli majątek wspólny nabywają z licytacji: jeden ze współwłaścicieli lub niektórzy z nich (art. 30, punkt 1; art. 131, punkt 2); w tym odpisie należy z pomiędzy zaofiarowań ceny wymienić tylko ostatnie, zawierające cenę najwyższą; b) wyroku, przewidzianego w art. 33 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276).

4) W okręgach Sądów Apelacyjnych w Katowicach, Krakowie, we Lwowie, Poznaniu i Toruniu sekretariat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis wyroku, zastępującego umowę o przejęcie własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (art. XLV przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804, względnie art. LIV tychże przepisów, o ile ten artykuł wymienia art. XLV; art. 52, punkt 4 i art. 64 punkt 4 u. o. s.).

5) Na całym obszarze Państwa sekretariat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu:

a) odpis orzeczenia sądowego, na mocy którego zostaje dokonany dział majątku wspólnego (art. 131, punkt 3 u. o. s.);

b) zawiadomienie według wzoru 5 dołączonego do r. w. s., w razie spostrzeżenia, że od pisma, złożonego sądowi, nie uiszczono należnej

opłaty stemplowej lub że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanej terminu lub w sposób nieprawidłowy; zamiast tego zawiadomienia może być przesłany odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Punkt 5 b stosuje się również w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwopisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwopis, tudzież

w razie złożenia (choćby niepoświadczonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwopisu, albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.). We wszystkich przypadkach, których dotyczy niniejszy paragraf, przesłanie odpisów i zawiadomień ma nastąpić bez niepotrzebnej zwłoki.

Dalsze przepisy, odnoszące się do współdziałania z władzami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych, a dotyczące sekretariatów sądowych w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Sądu Okręgowego w Katowicach, zawiera § 38.

§ 16. Sekretariat sądowy może we wszystkich przypadkach, przewidzianych w § 15, przelać urzędowi skarbowemu — za zezwoleniem sędziego przełożonego — zamiast odpisu (punkty 1 — 5a) lub zawiadomienia (punkt 5b) odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej” należy krótko określić przedmiot (wyrażeniem: „licytacja” względnie „podział wspólności”, „wyrok”, „ugoda”, „umowa o . . . . .” i t. p.) oraz wymienić numer odnośnej karty akt sądowych.

Jeżeliby strony, które zawierają ugodę lub sporządzają przed sądem pismo, stwierdzające umowę (§ 15 punkt 2), wyraziły życzenie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, to sekretariat sądowy ma przyjąć te znaczki, nakleić je na odnośnym akcie i skasować zapomocą pieczęci urzędowej; ma przytem oznajmić stronom, że ostatecznego ustalenia wysokości opłaty dokona urząd skarbowy. Na odpisie, przeznaczonym dla urzędu skarbowego, sekretariat sądowy stwierdzi, że oryginał jest zaopatrzony w znaczki stemplowe i poda ich wysokość.

Zarządzenie, zawarte w ustępie poprzednim, dotyczy tylko opłaty stemplowej; nie dotyczy dodatku komunalnego, przewidzianego w art. 13 u. f. k.

§ 17. Sekretariat doręcza odpisy i zawiadomienia (§ 15) bądź całe akta (§ 16) temu urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę. Jeżeli sąd i urząd skarbowy mają siedzibę w tej samej miejscowości, to doręczenie następuje zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych”, sporządzonej według wzoru 3.

Księga doręczeń może być założona na szereg lat, ale w rubryce 1 rozpoczyna się z początkiem każdego okresu budżetowego nowa numeracja.

W rubryce 2 należy wymienić sygnaturę aktu, podlegającego opłacie (§ 15, punkty 1 — 5a), względnie aktu, do którego dołączono pismo zakwestjonowane (§ 15, punkt 5b).

W rubryce 3 należy określić akt krótko wyrażeniami: „licytacja”, „podział wspólności”, „wyrok”, „ugoda” i t. p. W przypadkach, wymienionych w punkcie 5b § 15 można użyć wyrażenia: „zawiadomienie o naruszeniu ustawy”.

W rubryce 4 należy wpisać: w razie zastosowania ustępu pierwszego § 16 — wyraz „akta”, a w razie przesłania odpisu (§ 15, punkty 1 — 5a) lub zawiadomienia (§ 15, punkt 5b) wyraz „wyciąg”. Rubryki 6 i 7 wypełnia urząd skarbowy.

Sekretariat sądowy, znajdujący się poza siedzibą urzędu skarbowego, nie prowadzi księgi doręczeń, ale do każdej przesyłki wyciągów względnie całych akt załącza wykaz, sporządzony na blankiecie księgi doręczeń i zachowuje u siebie odpis tego wykazu. Również w tym wykazie numeracja w rybryce 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Sekretariat sądowy ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń (względnie do wykazu, określonego w ustępie poprzednim):

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 5a § 15, umieścić na oryginale pisma, podlegającego opłacie stemplowej, adnotację następującą: „Udzielono urzędowi skarbowemu, Poz. ks. dor. . . . z 19 . . . r.”; adnotacja ta ma być podpisana przez sekretarza sądu;

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 15, punkt 5b) umieścić na piśmie zakwestjonowanym adnotację, podaną w § 78 r. w. s. (w ustępie trzecim), wymieniając jednak — zamiast daty przesłania — pozycję i rok księgi (wykazu) doręczeń.

Doręczenie (przesłanie) ma nastąpić najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od sporządzenia aktu sądowego (punkt a), względnie od dnia, w którym sporządzono zawiadomienie o naruszeniu ustawy (punkt b).

§ 18. Funkcjonariusze skarbowi, legitymujący się wobec kierownika sądu upoważnieniem, udzielonym im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, oraz swoją legitymację urzędniczą, mają prawo przeglądać akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych, jak również repertoria, wykazy opłat stemplowych (§ 12) i księgi (wykazy) doręczeń w zakresie opłat stemplowych (§ 17).

V. Odwołania.

§ 19. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez sekretariat sądowy (§§ 3 — 11) mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do sekretariatu sądowego.

Strona ma w myśl powołanego art. 47 u. o. s., załączyć do odwołania uwierzytelniony odpis pisma, od którego wymierzono opłatę; w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg z protokołu licytacji, nie wymieniający tych zaofiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Sekretariat sądowy przesyła odwołanie wraz z odnośnymi aktami, przechowywanymi w osobnej kopercie (§ 4 ustęp trzeci), oraz ze swą opinią, izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Sekretariat ma przelać odwołanie izbie skarbowej nawet wtedy, jeżeli je wniesiono po upływie przepisanej terminu.

Izba skarbową zawiadamia o rozstrzygnięciu sekretariat sądowy i zwraca mu akta (nie wyłączając odwołań). Sekretariat sądowy nie zawiadamia podatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbową.

Sekretariat sądowy włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie, zaraz po jego wniesieniu oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu takiego odwołania i zaopatruje te pisma w odpowiednie numery porządkowe.

Część druga.

Przepisy dla komorników.

§ 20. Komornik wymierza i pobiera opłaty stemplowe:

1) od dokonanych przez siebie licytacji ruchomości lub praw majątkowych.

2) w przypadku oddania wierzycielowi na własność ruchomości, będących własnością dłużnika — z powodu niedościa licytacji do skutku,

3) w przypadku sprzedaży zajętych ruchomości lub praw majątkowych — z wolnej ręki.

Opłata wynosi zasadniczo 1% od ceny sprzedaży względnie od ceny, w której ruchomości zostają oddane wierzycielowi na własność — w szczególności też, gdy przedmiotem egzekucji jest prawo do liczbowo lub procentowo oznaczonej części wydobytych ciał kopalnych albo do ich pieniężnej równowartości (do „procentów brutto” i t. p.) (art. 66, punkty 2 i 3 oraz art. 64, punkt 4 i art. 65, ustęp trzeci u. o. s.).

Opłata wynosi jednak:

a) 2% — gdy przedmiotem egzekucji jest prawo wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu, nie stanowiące własności górniczej ani nie mające za przedmiot żywic ziemnych (art. 64, punkt 4 u. o. s., o ile wiąże się z punktem 1 tegoż art. oraz art. 65, ustęp trzeci);

b) do końca 1933 r. — 0,1%, a od dnia 1 stycznia 1934 r. — 0,2%, gdy przedmiotem egzekucji są akcje lub kuksy (art. 79, punkt „a” u. o. s. oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 868);

c) 0,05% — gdy przedmiotem egzekucji są obligacje, listy zastawne lub inne papiery wartościowe o stałym oprocentowaniu (art. 79, punkt „b” u. o. s.); nie należy się żadna opłata, gdy przedmiotem egzekucji są obligi Państwa Polskiego lub listy zastawne Państwowego Banku Rolnego (art. 77, punkt 1, u. o. s.).

Oprócz kwoty, obliczonej według właściwej stawki, wyżej wymienionej, należy się dodatek 10%-owy, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138).

Poza obszarem województwa śląskiego komornik — w przypadku, wymienionym wyżej pod a), jak również, gdy przedmiotem egzekucji jest prawo do liczbowo lub procentowo oznaczonej części wydobytych ciał kopalnych albo do ich pieniężnej równowartości (do „procentów brutto” i t. p.) wymierza nadto dodatek komunalny — przewidziany w art. 13 u. f. k. w wysokości 50% opłaty państwowej (obliczonej ściśle według stawki 2%, względnie 1%, bez dodatku 10%-owego).

W przypadku sprzedaży (punkty 1 i 3 niniejszego paragrafu) nabywca ma uiścić opłatę stemplową (i ewentualnie też dodatek komunalny), oprócz ceny sprzedaży (art. 15, punkt 2 u. o. s.). Nie może więc nastąpić pokrycie powyższych należności z ceny sprzedaży (uszczerpienie ceny przez potrącenie opłaty i dodatku komunalnego). Opłata ma być uiszczona niezwłocznie po dokonaniu sprzedaży; w razie nieuiszczenia uważa się sprzedaż za niedoszlą do skutku (art. 71 u. o. s. w brzmieniu, ustalonym w art. LXXVII, punkcie 13 przepisów, wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804).

Oświadczenie wierzyciela, że chce przejąć na własność ruchomości, z których jest prowadzona egzekucja, ma być uwzględnione tylko wtedy, gdy wierzyciel jednocześnie z wnioskiem złożył (oprócz całej ceny) kwotę, należną tytułem opłaty stemplowej (art. 71 u. o. s. w brzmieniu, wyżej powołanem).

Opłatę stemplową należy uiścić do rąk komornika gotówką lub znaczkami stemplowymi. Komornik ma również w razie uiszczenia gotówką zakupić za nią niezwłocznie znaczki stemplowe. Dodatek komunalny należy uiścić do rąk komornika gotówką.

Komornik, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że jeśli by wymierzona kwota (obejmująca opłatę właściwą wraz z dodatkiem 10%-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowymi, to należy złożyć (do rąk komornika) znaczki, których wartość nominalna równa się właściwej opłacie stemplowej (bez dodatku 10%-owego).

Komornik ma w akcie, stwierdzającym czynność urzędową (wymienioną wyżej w punktach 1—3), stwierdzić wymierzenie opłaty stemplowej (i ewentualnie też dodatku komunalnego), wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę należności oraz podać, czy należność uiszczono. Na tymże akcie komornik nakleja znaczki stemplowe i je kasuje swoim podpisem oraz datą skasowania. Pobranie dodatku komunalnego komornik zapisuje do repertorium KM w rubryce 11 (wzór Nr. 1 do instrukcji dla komorników — Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 114, poz. 946). W rubryce 12 („Suma pobrana”) ma być zapisana cała kwota pobrana tytułem dodatku komunalnego. W rubryce 17 zaś („Wydano lub złożono do depozytu”) należy zapisać oddzielnie: a) 2% kwoty dodatku komunalnego, zapisanej w rubryce 12; b) 98% tej kwoty w ciągu 2 dni od dnia pobrania, komornik część, wynoszącą 2%, wnosi do kasy sądowej na dochód Ministerstwa Sprawiedliwości (art. 43, ustęp 4 u. f. k.); część zaś, wynoszącą 98%, przekazuje bezpośrednio uprawnionemu związkowi komunalnemu w sposób, wskazany w § 52 r. w. k.

§ 21. Do odwołań od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez komornika, stosuje się § 19 w ten sposób, że wyrazy „sekretarjat sądowy” należy zastąpić wyrazem „komornik”.

Część trzecia.

Przepisy dla kas sądowych.

§ 22. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1932 r. o kasach sądowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr. 5, poz. 5) ulega następującym zmianom:

W punkcie 4 § 2 umieszcza się przed wyrazami: „i wogóle sumy niebudżetowe” wyrazy następujące: „dodatek komunalny do opłat stemplowych (art. 13 u. f. k.)”.

Wzór „deklaracji płatniczej” (Nr. 1 do § 4) uzupełnia się przez umieszczenie po wyrazach „dodatek 10%” (przed wyrazami: „nawiazki i inne sumy dla osób trzecich”) tekstu następującego: „dodatek komunalny . . . . .”.

Wzór pokwitowania (Nr. 3 do § 7) uzupełnia się przez umieszczenie po wyrazach „dodatek 10%” (przed wyrazami: „zaliczkę na koszty postępowania cywilnego”) tekstu następującego: „dodatek komunalny . . . . .”.

§ 11 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „Z kwoty, wpłaconej tytułem dodatku komunalnego do opłaty stemplowej (art. 13 u. f. k.), należy zarachować w księdze kasowej: a) 2% w rubryce 15 (w szczególności też kwotę 2%, wniesioną przez komornika w myśl § 20, ustęp ostatni instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów sądowych); b) resztę (98%) w rubryce 16 i jednocześnie w rubryce 31. Tę resztę (98%) kasa sądowa przekazuje—bez osobnego zarządzenia administracyjnego—za pośrednictwem P.K.O. uprawnionemu związkowi komunalnemu, w sposób, wskazany w § 52 r. w. k.”.

C z ę ś ć c z w a r t a.

Przepisy szczególne dla okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz sądu okręgowego w Cieszynie.

§ 23. Zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych” (§ 17) bądź zapomocą wykazu, o którym mowa w ustępie szóstym §-u 17, należy przysłać urzędowi skarbowemu nie tylko pisma, wymienione w § 17, lecz także pisma, mające na celu umożliwić urzędowi skarbowemu opodatkowanie spadku lub wymierzenie należności sądowej. Należy jednak — w razie jednoczesnego przesłania pism, należących do dwóch lub do wszystkich trzech grup wyżej wymienionych — ująć pisma w księdze (lub w wykazie) w dwie, względnie trzy grupy, zaopatrując każdą grupę w odpowiedni nagłówek („opłaty stemplowe”, „spadki”, „należności sądowe”). Nie mają być wciągane do księgi doręczeń (wykazu) odpisy dokumentów, przedstawionych sądowi, celem legalizacji podpisu (znaku ręcznego), przesyłane urzędowi skarbowemu w myśl § 27.

§ 24. Jeżeli sądowi przedstawiono celem uwierzytelnienia (legalizacji) podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to w myśl art. 31 (ustępu przedostatniego) u. o. s. oraz § 73 r. w. s. uwierzytelnienie może być dokonane zasadniczo tylko w przypadkach następujących:

1) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) i zarazem w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 39 r. w. s.), z którego wynika, że kwota znaczków stemplowych wynosi tyle, ile urząd skarbowy wymierzył tytułem opłaty stemplowej (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie, gdy urząd skarbowy skasował znaczki stemplowe w kwocie mniejszej, niż kwota należnej opłaty, wymieniona w zaświadczeniu o wymiarze — gdyż narazie strona mogła uiścić tylko część kwoty należnej);

2) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane przez podatnika, oraz w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), wymieniałe kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez podatnika (§ 75 r. w. s.);

3) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie kasy urzędu skarbowego stwierdzające, że urząd skarbowy (§ 16 r. w. s.) wymierzył opłatę stemplową i w jakiej kwocie oraz że cała wymierzona kwota została uiszczona gotówką (§ 39 r. w. s.); nie może więc nastąpić uwierzytelnienie: a) gdy z porównania kwoty wymierzonej z kwotą uiszczoną wynika, iż kasa przyjęła kwotę mniejszą od opłaty wymierzonej — gdyż strona narazie mogła uiścić tylko część kwoty należnej, b) gdy kasa urzędu skarbowego, nie powołując się na wymiar opłaty, dokonany przez urząd skarbowy stwierdza — w myśl § 40 r. w. s. — że podatnik uiścił tytułem opłaty stemplowej kwotę, którą sam obliczył;

4) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), wymieniałe kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości gotówką (§ 75 r. w. s.);

5) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) o odroczeniu płatności opłaty stemplowej (§§ 33 i 130 r. w. s.);

6) gdy strona przedstawiła:

a) nakaz płatniczy, który pochodzi od urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), a z którego wynika niewątpliwie, że dotyczy opłaty stemplowej

od tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia — i zarazem,

b) pokwitowanie kasy urzędu skarbowego, z którego wynika niewątpliwie, że uiszczono w całości tę właśnie opłatę stemplową, którą urząd skarbowy wymierzył nakazem płatniczym od pisma, przedstawionego sądowi celem uwierzytelnienia;

7) gdy pismo, przedstawione celem uwierzytelnienia stwierdza umowę, którą zawarł bądź Skarb Rzeczypospolitej, bądź zakład państwowy lub przedsiębiorstwo państwowe, będące odrębną osobą prawną, albo urząd państwowy, działający w charakterze zarządcy majątku niepaństwowego i jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu państwowego, który umowę zawarł, stwierdzające: wymierzenie opłaty stemplowej i jej wysokość oraz bądź całkowite uiszczenie kwoty wymierzonej bądź odroczenie płatności.

§ 25. Przy stosowaniu § 24 należy pamiętać o tem, że zasadniczo usuwa przeszkodę legalizacji (ze stanowiska opłat stemplowych) zaświadczenie urzędu skarbowego, zaświadczenie urzędu państwowego, który zawarł daną umowę (punkt 7 §-u 24) oraz — wyjątkowo — zaświadczenie kasy urzędu skarbowego.

Zaświadczenie kasy urzędu skarbowego wystarcza tylko w dwóch przypadkach: wymienionych w punktach 3 i 6 § 24. W obu przypadkach jest wymagane, aby zaświadczenie kasy urzędu skarbowego pozostawało w związku z wymiarem opłaty, dokonany przez urząd skarbowy. Związek ten polega bądź na tem, że zaświadczenie kasy o uiszczeniu opłaty stwierdza zarazem, iż opłatę wymierzył urząd skarbowy (§ 24, punkt 3) bądź na tem, że strona prócz pokwitowania kasy przedstawia nakaz płatniczy urzędu skarbowego (§ 24, punkt 6).

Nie wystarcza zatem samo pokwitowanie kasy, nie ujawniające związku z wymiarem, dokonany przez urząd skarbowy — choćby pokwitowanie (jak to przewiduje § 40 r. w. s.) wymieniało znamiona tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia; również nie wystarcza, że strona złożyła sądowi oprócz pokwitowania kasy urzędu skarbowego „kartkę wymiarową” (§ 39 r. w. s.).

Klauzulę legalizacji umieszcza się poniżej zaświadczenia, wymienionego w § 24.

§ 26. W myśl §§ 74 i 76 r. w. s. uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) ma nastąpić mimo braku warunków, wymienionych w § 24 niniejszej instrukcji:

1) gdy podpis lub znak ręczny mają być uwierzytelnione:

a) na pełnomocnictwie, nie zawierającym zarazem umowy o wynagrodzenie pełnomocnika (art. 113 u. o. s.) — jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 111 u. o. s.,

b) na dokumencie, zawierającym zezwolenie na wykreślenie długu pieniężnego w księdze wieczystej — jeżeli dokument oprócz zezwolenia na wykreślenie oraz pokwitowania z uiszczenia długu, który ma być wykreślony, nie zawiera żadnych innych postanowień, a uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 139 u. o. s.;

2) w razie złożenia sądowi uwierzytelnionego odpisu, przeznaczonego dla urzędu skarbowego.

Jeżeli strona, żądająca uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego) na piśmie, któremu brak warunków, podanych w § 24 lub w punkcie 1 niniejszego paragrafu, złożyła odpis niewierzytelniony, to należy zażądać

dać od strony znaczków stemplowych, potrzebnych do uiszczenia opłaty od uwierzytelnienia odpisu, a mianowicie po 1 zł od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 157 u. o. s.); po dostarczeniu tych znaczków i stwierdzeniu zgodności odpisu z oryginałem należy uwierzytelnić odpis i dokonać uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego).

§ 27. W przypadkach, przewidzianych w punkcie 2 i w ustępie ostatnim § 26, sekretariat sądowy przesyła odpis urzędowi skarbowemu najpóźniej w ciągu trzech dni od daty legalizacji podpisu (a zatem np. w razie dokonania legalizacji w dniu 1 pewnego miesiąca należy wysłać odpis najpóźniej w dniu 4 tegoż miesiąca).

Odpisów takich nie wciąga się do księgi doręczeń (§ 23), lecz należy je przysyłać z dołączeniem krótkiego pisma, w którym mają być wymienione odnośne pozycje rejestru uwierzytelnień (rejestru G; § 55 instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, Zb. rozp. i ok. Min. Sprawiedl. poz. 463).

Sekretariat sądowy przesyła odpis zasadniczo temu urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę. Jeżeli jednak pierwopis stwierdza umowę o nabycie nieruchomości, położonej poza okręgiem tego urzędu skarbowego, to należy zapytać stronę, czy zamierza celem uiszczenia opłaty stemplowej zwrócić się do urzędu skarbowego, w którego okręgu nieruchomość jest położona, względnie uiścić opłatę bez wymiaru urzędowego (art. 24, punkt „a” u. o. s.) w kasie tego urzędu skarbowego, w którego okręgu nieruchomość jest położona; w razie odpowiedzi twierdzącej sekretariat sądowy przesyła odpis urzędowi skarbowemu, właściwemu według miejsca położenia nieruchomości.

Przy wypełnieniu rubryki 6 rejestru uwierzytelnień (rejestru G) — której nagłówek brzmi: „Dokument, przedstawiony do legalizacji” i która jest podzielona na trzy poddziały z następującymi nagłówkami: „a) data i rodzaj”, „b) liczba urzędu skarbowego lub innego urzędu, dotycząca opłaty stemplowej”, „c) odpis przesłano urzędowi skarbowemu dnia” — należy trzymać się następujących wskazówek:

W razie wpisu do poddziału b) nie wypełnia się poddziału c); wypełnienie poddziału c) wyłącza wpis do poddziału b).

Poddział b) dotyczy przypadków, wymienionych w § 24; chodzi mianowicie o liczbę (zwłaszcza o pozycję R. W. D.), w którą jest zaopatrzone bądź zaświadczenie o uiszczeniu, względnie o odroczeniu opłaty stemplowej (§ 24, punkty 1 — 5 oraz 7) bądź nakaz płatniczy (§ 24, punkt 6). Wyrazy „innego urzędu” w nagłówku rubryki b) dotyczą punktu 7 § 24.

C z ę ś ć   p i ą t a.

Przepisy szczególne dla okręgów sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach.

§ 28. Przez wymiary doraźne (§ 2, punkt 2) należy rozumieć te, przy których sekretariat sądowy nie doręcza podatnikowi nakazu płatniczego, lecz wręcza mu polecenie poboru, mające służyć kasie sądowej jako dowód przychodowy. Opłat, tą drogą wymierzonych, nie ściąga się przymusowo; natomiast sporządzenie czynności sądowej jest uzależnione od uiszczenia opłaty — o ile opłata nie podlega odroczeniu na mocy zezwolenia Ministra Skarbu względnie izby skarbowej (art. 177 u. o. s. oraz §§ 33, 36 i 38 niniejszej instrukcji).

§ 29. Wymiarowi doraźnemu podlegają w myśl art. 30 u. o. s. (punkty 3 i 4 oraz ustęp trzeci):

a) pisma, sporządzone w formie aktu sądowego (§§ 167 — 182 niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach niespornych) — z wyjątkiem

ugód (§ 2, punkt „1d”) licytacji (§ 2, punkt „1a”) oraz uchwał o powiększeniu kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej,

b) przewłaszczenie (powzdanie),

c) oświadczenie zgody (§ 873 kodeksu cywilnego) na przeniesienie prawa zabudowy,

d) wnioski o wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym (t. j. zezwolenia na wpis, stwierdzone protokołem, sporządzonym w myśl § 29 niemieckiej ustawy o księgach wieczystych, względnie w myśl § 107 niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach niespornych), o ile dotyczą: przelewu wierzytelności (art. 66, punkt 1 oraz ustęp ostatni, u. o. s.) albo ustanowienia lub przeniesienia służebności gruntowej, użytkowania, ograniczonej służebności osobistej lub ciężaru rzeczowego (art. 81 i 87 u. o. s.), hipoteki lub zastawu (art. 82 — 85 i 87 u. o. s.), długu gruntowego lub rentowego (art. 84 i 87 u. o. s.).

W przypadkach, wymienionych pod b), c) oraz w tych przypadkach, wymienionych pod a), w których akt sądowy stwierdza umowę o nabycie nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych, sekretariat wymierza łącznie z opłatą stemplową — a mianowicie na mocy art. 13 u. f. k. — dodatek komunalny w wysokości 50% opłaty stemplowej; stosuje przytem §§ 45 — 47, 52 r. w. k. Przepis ten ma zastosowanie do sekretariatów sądów, mających siedzibę na obszarze województwa śląskiego, tylko o tyle, o ile pismo wyżej wymienionego rodzaju tyczy się nieruchomości, położonej poza obszarem województwa śląskiego (§ 65 r. w. k.).

§ 30. Pismo, wymienione w punkcie a) § 29, nie podlega wymiarowi doraźnemu i wogóle wymiarowi opłaty przez sekretariat sądowy, jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma (art. 9, ustęp pierwszy u. o. s.) i zarazem nie zachodzi żadna z okoliczności, wymienionych w ustępie drugim art. 9 t. j. ani nie jest znana najniższa ilość świadczenia, ani nie zostaje wypłacona zaliczka.

Jeżeli zaś na podstawie pisma da się ustalić najniższa ilość świadczenia lub jest w piśmie wymieniona zaliczka, to sekretariat sądowy wymierzy opłatę tymczasową, a mianowicie według najniższej ilości świadczenia, względnie według zaliczki. Jeżeli przy zobowiązaniu, które ma trwać dłużej niż pięć lat, dająca się obliczyć ilość najniższa lub wymieniona w piśmie zaliczka wynosi więcej niż suma, obliczona za pierwszy okres pięcioletni, to na żądanie strony należy sumę, przypadającą na pierwszy okres pięcioletni, przyjąć za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (art. 11 u. o. s.).

§ 31. W przypadku, wymienionym w ustępie drugim art. 10 u. o. s., t. j. w ustępie, następującym bezpośrednio po punkcie „e”, sekretariat sądowy wymierza opłatę na czas ściśle określony oraz za pięciolecie, następujące po upływie terminu ściśle określonego. Jeżeli jednak w przypadku takim przedmiotem opłaty jest pismo, stwierdzające umowę najmu, sekretariat — na wniosek strony — poleca pobrać jedynie część opłaty, obliczoną według komornego za czas, w umowie ściśle określony.

§ 32. Jeżeli przedmiotem opłaty jest pismo, stwierdzające sprzedaż nieruchomości (art. 12, ustęp ostatni u. o. s.) wraz z przynależnościami (§ 97 niem. kodeksu cywilnego), ewentualnie też z innymi jeszcze ruchomościami (np. w razie sprzedaży nieruchomości fabrycznej z przynależnościami oraz z zapasami surowców i gotowych towarów), a cena sprzedaży nie została przez strony ustalona oddzielnie co do nieruchomości i od-

dzielnie co do przedmiotów ruchomych, to należy przed wymierzeniem opłaty zapytać strony, ile przypada na nieruchomości, ile na przynależności, a ile na przedmioty ruchome innego rodzaju.

Jeżeli pismo, podlegające opłacie, stwierdza sprzedaż prawa wydobywania ciał kopalnych (w szczególności też, gdy chodzi o sprzedaż kopalni, urządzonej na cudzym gruncie; art. 64, punkt 1 u. o. s.) wraz z przynależnościami, ewentualnie z innemi jeszcze przedmiotami ruchomymi, a strony ustaliły cenę sprzedaży w jednej kwocie za całość, to należy przed wymierzeniem opłaty zapytać strony, ile przypada na prawo wydobywania ciał kopalnych, ile na te części składowe kopalni, które są wymienione w punkcie „a” § 5, a ile na przedmioty innego rodzaju.

Odpowiedź strony na pytania, wymienione w poprzednich dwóch ustępach, lub odmowę odpowiedzi należy stwierdzić zapomocą krótkiego protokołu.

Sekretariat sądowy, postąpi następnie w sposób, wskazany w art. 13 u. o. s. bądź co do gospodarstw rolnych — w sposób, podany w zdaniach: pierwszym i trzecim ustępu trzeciego art. 12 u. o. s.

§ 33. Sekretariat sądowy wymierza opłatę w przypadkach, wymienionych w § 29, po ustaleniu tekstu pisma, podlegającego wymiarowi doraźnemu, a przed podpisaniem tego tekstu. Ma jednak jeszcze przed przystąpieniem do ustalenia tekstu zwrócić uwagę stron, że pismo, które ma być sporządzone, podlega opłacie stemplowej oraz, że sporządzenie tego pisma w formie aktu sądowego jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty.

Sekretariat sądowy wymierza opłatę również w razie przedstawienia mu decyzji władzy skarbowej, zezwalającej na odroczenie płatności (art. 177 u. o. s. oraz § 190 r. w. s.), a to nawet wtedy, jeżeli według owej decyzji pierwsza rata ma być zapłacona dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma, podlegającego opłacie.

§ 34. Po wymierzeniu opłaty sekretariat sądowy zapisuje ją do wykazu opłat stemplowych (§ 37) i sporządza w dwóch egzemplarzach polecenie poboru według załączonego wzoru 4.

Przy wypełnianiu tego formularza należy trzymać się zasad następujących:

W budżecie Ministerstwa Skarbu, w paragrafie, przeznaczonym dla opłat stemplowych, napis pozycji 1 brzmi: „opłaty stemplowe od przejścia własności nieruchomości”, pozycji 8: „opłaty stemplowe od spółek”, pozycji 10: „opłaty stemplowe, niewymienione pod pozycjami 1 — 9”.

Pozycja 1 obejmuje opłaty od pism, wymienionych w art. 52 u. o. s. — w wysokości 4%, 1%, 0,5%, 0,2% i 5 zł. (art. 58 u. o. s.) oraz opłatę w wysokości 1% (art. 66 u. o. s.) od przeniesienia przynależności rzeczy ruchomych (art. 52, ustęp ostatni, u. o. s.) i innych rzeczy ruchomych, które są przenoszone razem z nieruchomością (np. przenoszone razem z nieruchomością fabryczną, surowce i gotowe towary). Nadto pozycja 1 obejmuje opłaty w wysokości 2% i 1%, przewidziane w art. „5b” ustawy o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, w brzmieniu, ustalonym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 816). Natomiast innego rodzaju opłaty, wiążące się z przeniesieniem własności nieruchomości, mają być zarachowywane w odpowiednich innych pozycjach, a mianowicie: opłaty od pism, stwierdzających wniesienie nieruchomości do spółki tytułem wkładu rzeczowego (art. 106—108 u. o. s.) — w pozycji 8,

opłaty zaś od pism, stwierdzających dział majątku wspólnego, w którego skład wchodzi nieruchomość (art. 131 u. o. s.) albo umowę przygotowawczą (art. 134 u. o. s.), tyczącą się nieruchomości albo przelew prawa, wynikającego z takiej umowy lub z oferty (art. 53, punkt 3 i art. 66 u. o. s.) — w pozycji 10.

W rubryce: „Sumy niebudżetowe (dodatek komunalny)” wpisuje się 98% dodatku komunalnego; pozostałe 2% uwidoczni się w rubryce „Dochód Ministerstwa Sprawiedliwości”.

Po wyrazach „Kasa Sądowa pobierze” wpisuje się łączną sumę wszystkich kwot wymierzonych.

§ 35. Sekretariat sądowy doręcza jeden egzemplarz polecenia poboru kasie sądowej. Zawiadomienie kasowe (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1932 r. Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 5, poz. 5) wraz z drugim egzemplarzem polecenia poboru sekretariat przedstawia sędziemu.

Po podpisaniu pisma, sporządzonego w formie aktu sądowego, sekretariat sądowy umieszcza na niem zaświadczenie o uiszczeniu opłaty. W zaświadczeniu tem — które ma być datowane oraz zaopatrzone w podpis sekretarza sądowego i w pieczęć urzędową — należy podać: podstawę wymiaru, zastosowaną stopę opłat, kwotę opłaty, datę uiszczenia, pozycję księgi kasowej, pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 78), wreszcie: imię i nazwisko (firmę, nazwę) płatnika. Celem ustalenia tej ostatniej okoliczności należy zapytać strony, która z nich płaci; w razie odpowiedzi, że wydatek na opłaty ponoszą wspólnie wszyscy uczestnicy lub niektórzy z nich, należy jeszcze zapytać, w jakim stosunku wydatek ten rozdziela się między uczestników.

Nadto należy w zaświadczeniu o uiszczeniu wymienić: kwotę dodatku komunalnego i uprawniony związek komunalny (§ 51 r. w. k.); jeżeli uprawnionym jest powiatowy związek komunalny, to należy wymienić nadto poszczególne gminy wiejskie, na których obszarze są położone nieruchomości, z którymi wiąże się dodatek komunalny oraz kwoty, wiążące się z poszczególnymi gminami. Zarówno co do opłaty stemplowej, jako też co do dodatku komunalnego należy powołać przepisy prawne, na których wymiar się opiera.

§ 36. W razie niepobrania opłaty z powodu, iż pismo nie podlega opłacie lub że władza skarbową zezwoliła na odroczenie płatności całej opłaty albo na uiszczenie pierwszej raty dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma (art. 177 u. o. s.), jak również w przypadku, przewidzianym w zdaniu drugim § 31, sekretariat sądowy umieszcza zaświadczenie, w którym podaje powód niepobrania opłaty; w przypadku odroczenia płatności ma nadto wymienić kwotę wymierzoną, podstawę wymiaru i zastosowaną stopę.

§ 37. Celem uwidocznienia wymiaru doraźnego w wykazie opłat stemplowych (§ 12) należy trzymać się wskazówek następujących:

Rubryki 1 — 3 oraz 7 i 8 i ewentualnie też 9 — 11 należy wypełnić przed doręczeniem polecenia poboru kasie, a rubryki 12 — 14 i ewentualnie też 15 po otrzymaniu zawiadomienia kasowego (§ 35).

W rubryce 3 należy podać zasadniczo tylko rodzaj pisma (wpisując np. wyrazy „oblig”, „pełnomocnictwo” i t. p.) oraz podstawę wymiaru.

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

w sprawie wykładni art. 51 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Sąd Najwyższy w Warszawie na posiedzeniu niejawnem Całej Izby Karnej dnia 26 listopada 1932 r., w składzie:

Przewodniczący: Pierwszy Prezes S. N. L. Supiński,

Prezes S. N. J. Rzymowski.

Sędziowie S. N.: Dr. E. St. Rappaport, K. Angerman, St. Giżycki, J. Jamontt, Br. Wisznicki, K. Berezowski, Dr. Wł. Sokalski, J. Dembiński, St. Wyrobek, J. Bonisławski, Dr. St. Śliwiński, Dr. Br. Krzyżanowski, Dr. J. Rogalski, St. Zaborowski, Dr. M. Sokalski (sprawozdawca), K. Syromiatnikow, J. Songajłło, Wł. Mayer, J. Dworzak, K. Bzowski, K. Fleszyński,

przy udziale Prokuratora Sądu Najwyższego K. Wolińskiego i jako protokółanta asesora sądowego T. Dyzmańskiego, rozpoznawał wniosek Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 lutego 1932 L. I. U. 246/32, zgłoszony na zasadzie art. 41 u. s. p., w kwestji wykładni art. 51 rozp. Pr. Rz. z dn. 13 września 1927 o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700):

1. „Czy skierowanie zapasów cukru, zwolnionego od podatku spożywczego na mocy art. 5 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700), do obrotu wewnętrznego w drodze potajemnego (art. 50 ust. 2 tegoż rozporządzenia) usunięcia cukru z transportu zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, stanowi przestępstwo, przewidziane w art. 51 tegoż rozporządzenia i karane na mocy art. 50, chociażby podatek spożywczy od takiego cukru został następnie opłacony w myśl § 80 p. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564)?”

2. „Czy wypuszczenie przez cukrownię na obszarze Rzeczypospolitej na rynek wewnętrzny zapasów cukru, przekraczających zasadniczy kontyngent (art. 1 p. „a” ustawy z dn. 22 lipca 1925, Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630), jako czyn karalny z mocy art. 13 tejsze ustawy, stanowi jednoczynowy zbieg przestępstw, w myśl art. 22 u. k. s., z czynem opisanym wyżej pod 1), jeśli na rynek wewnętrzny wypuszczono lub usiłowano wypuścić cukier, przeznaczony na eksport zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska?”

i po wysłuchaniu wniosku Prokuratora uchwalił, co następuje:

1. Art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 (poz. 700) przewiduje niewykonanie przy zmianie przeznaczenia cukru, idącego pod węzłem podatku, formalności i warunków ustanowionych dla zagwarantowania trybu i momentu uiszczenia podatku spożywczego i karalność tego czynu jest niezależną od opłacenia podatku w myśl § 80 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 (poz. 564).

2. Wypuszczenie przez cukrownię na obszarze Rzeczypospolitej na rynek wewnętrzny zapasów cukru, przekraczających zasadniczy kontyngent (art. 1 p. a) ustawy z dnia 22 lipca 1925 Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 630), jako czyn karalny z mocy art. 13 tejsze ustawy, może stanowić

jednoczynowy zbieg przestępstw w myśl art. 22 u. k. s. z czynem, opisanym wyżej pod 1); jeśli na rynek wewnętrzny wypuszczono lub usiłowano wypuścić cukier, przeznaczony na eksport zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

UZASADNIENIE.

I. 1. Udzielenie odpowiedzi na pierwsze zapytanie, zawarte we wniosku Ministra Sprawiedliwości, możliwem jest po uprzednim wyjaśnieniu ogólniejszego zagadnienia, jaki mianowicie jest stan faktyczny czynu występnego przewidzianego w art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927, poz. 700 i jakie są dobra prawne, tym przepisem karnym chronione.

2. Wymienione rozporządzenie nosi tytuł „o opodatkowaniu cukru” i obciąża wszelki cukier buraczany i trzcinowy lub cukier o tym samym składzie chemicznym, wyrobiony na obszarze Państwa Polskiego oraz sprowadzony z zagranicy i z Wolnego Miasta Gdańska — podatkiem spożywczym w wysokości, ustalonej obecnie na mocy noweli z 27 lutego 1931 (poz. 136), innej dla cukru wyrobionego w cukrowniach krajowych w granicach kontyngentu, ustanowionego z mocy ustawy z 22 lipca 1925 poz. 630 w brzmieniu z 15 listopada 1931 poz. 770 i innej, znacznie większej, dla cukru wprowadzonego do wolnego obrotu ponad ilość określoną kontyngentem. W tym drugim wypadku podatek ten wynosi obecnie 125 zł. od 100 klg. wagi netto. Według dalszych postanowień rozporządzenia z 13 września 1927 do uiszczenia podatku spożywczego obowiązana jest osoba, wprowadzająca cukier do wolnego obrotu (art. 8), z chwilą wprowadzenia cukru do wolnego obrotu powstaje należność, przypadająca z tytułu podatku spożywczego (art. 9) i podatek ten winien być uiszczony w chwili wprowadzenia cukru do wolnego obrotu (art. 11) poza temi wypadkami, kiedy ma miejsce zakredytowanie tego podatku. Niezależnie od tego czy wymiar podatku został dokonany, czy też przez zatajenie wstrzymany, prawo żądania należnego podatku przysługuje państwu w ciągu 10 lat od dnia powstania obowiązku podatkowego (art. 13). Rozdział II rozporządzenia zawiera postanowienie, dotyczące poboru podatku i w niezmiernie szczegółowy sposób określa urzędzenia cukrowni, zgłoszenia o rozpoczęciu wyrobu, kontrolę, ważenie cukru, sprawdzenie zapasów i wywóz do wolnych składów i innych cukrowni, cukru niezvolnionego od podatku. W rozporządzeniu wykonawczem Ministra Skarbu z 17 kwietnia 1928 (poz. 564) postanowienia o wywozie (art. 38 — 41 rozporządzenia Prezydenta) uzupełnione zostały specjalnemi przepisami, dotyczącymi wywozu cukru do wolnego obrotu (§ 74). (por. rozp. Min. Skarbu z 9 lutego 1932, poz. 76).

3. Na mocy art. 5 rozprządzenia Prezydenta z 13 września 1927 (brzmienie artykułu uzupełnione z mocy rozprządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 23 sierpnia 1932, poz. 665), nie podlega opłacie podatku spożywczego między innymi cukier wywieziony zagranicę lub na obszar Wolnego Miasta Gdańska zarówno w stanie surowym, jak i w przetworach cukrowych. Z zestawienia tego przepisu z przepisami art. 17, określającymi pojęcie wolnego składu i z zasadą, iż podatek od cukru wydawanego z cukrowni lub wolnego składu do wolnego obrotu winien być uiszczony przed wywiezieniem cukru (§ 39 rozporządzenia wykon.), wynika, iż mogą być dwie kategorie cukru nieopodatkowanego: cukier idący z jednej cukrowni do drugiej lub do wolnego składu i podatek od tego cukru będzie uiszczony w chwili wypuszczenia tego cukru do wolnego obrotu, oraz cukier przeznaczony do wywozu zagranicę lub na teren W.

M. Gdańska, od którego podatek spożywczy wogóle uiszczeniu nie ulega (por. art. 38). Rozporządzenie wykonawcze określa taki nieopodatkowany cukier, jako idący pod węzłem podatku i w § 75 — 80 ustanawia szereg formalności, których należy dokonać przy takim przewozie, a które dotyczą świadectwa przewozowego i jego wtórnika, organów dozoru, protokołów karnych, zawiadomień o konieczności zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki podczas przewożenia jej, podziału przesyłki i przeładowania jej. Z zachowaniem tych przepisów odbywa się wywóz cukru zagranicę i do Gdańska dozwolony tylko przez urzędy celne I klasy na drogach lądowych i wodnych. Na mocy § 80 urzędy celne obowiązane są natychmiast potwierdzić przejście cukru wysłanego pod węzłem podatku zagranicę, a o ile w ciągu 3 miesięcy wyjście cukru nie zostanie potwierdzone lub inaczej udowodnione, przedsiębiorstwo, które cukier zagranicę lub do Gdańska wysłało, obowiązane będzie zapłacić podatek spożywczy do dni 14.

4. Zestawione powyżej przepisy i formalności w przedmiocie opodatkowania cukru opatrzone zostały sankcjami karnymi stosownie do postanowień ustawy karnej skarbowej w myśl art. 47 rozporządzenia poz. 700 w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 23 sierpnia 1932 poz. 657 i zgodnie z ustawą karną skarbową z 18 marca 1932. W miejsce art. 124 — 127 dawnej u. k. s. w zakresie opodatkowania cukru rozporządzenie z 13 września 1927 wprowadziło szereg przepisów karnych, z których art. 51 przewiduje potajemne usunięcie przekazanych urzędownie zapasów cukru nieopodatkowanego podczas przewożenia do cukrowni lub do wolnego składu, względnie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Winni takiego potajemnego usunięcia ulegają karom, przewidzianym w art. 50, t. j. karom pieniężnym w wysokości czterokrotnego podatku od potajemnie usuniętych zapasów cukru oraz konfiskacie. Tenże art. 50 określa usunięcie potajemne, jako dokonane bez zawiadomienia organów władzy skarbowej i bez zachowania przepisanych warunków, o ile nie zachodzi przypadek potajemnego wyrobu cukru, karanego z mocy art. 49.

5. Przedmiotem tedy czynu występnego, w art. 51 przewidzianego, są przekazane urzędownie zapasy cukru nieopodatkowanego podczas przewożenia do cukrowni lub wolnego składu względnie poza granice Rzeczypospolitej. Chodzi więc o cukier idący pod węzłem podatku, bądź dlatego, iż na mocy art. 38 cukier ten przechodzi do innej cukrowni lub wolnego składu i uiszczenie podatku nastąpi w momencie skierowania tego cukru do wolnego obrotu z tej innej cukrowni czy też z wolnego składu, bądź dlatego, iż jest to cukier przeznaczony na wywóz poza granice kraju i jako taki nie ulegający opodatkowaniu, a tylko pozostający pod węzłem podatku do chwili wywiezienia (art. 5 i 39). W tym drugim wypadku chodzi również i o cukier przeznaczony do wywozu na obszar wolnego miasta Gdańska, jak to wynika z art. 5 i 53 rozporządzenia i z § 80 przepisów wykonawczych, oraz ze stylizacji art. 51, gdzie wyrażenie „poza granice Rzeczypospolitej” obejmuje również i Gdańsk, skoro nie chodzi tu o przestępstwa natury celnej związane z zasadą jedności celnej Polski i Gdańska i skoro te ostatnie przestępstwa przewidziane są właśnie w art. 53 rozporządzenia.

6. Działanie występne w odniesieniu do powyżej zakreślonego przedmiotu oznacza art. 51 jako „usunięcie”. Z chwilą, gdy cukier idzie pod węzłem podatku, to karalne usunięcie tego cukru polegać może tylko na usunięciu z pod tego węzła. Kardynalną zasadą całego ustawodawstwa o opodatkowaniu cukru jest, że należność, przypadająca z tytułu tego podatku od osoby wprowadzającej cukier do wolnego obrotu, powstaje

w chwili wprowadzenia cukru do takiego obrotu i w tej właśnie chwili podatek ten winien być uiszczony (art. 8, 9, 11), chyba że został on zakredytowany i wywóz cukru z cukrowni lub wolnego składu może nastąpić tylko po uprzednim uiszczeniu podatku spożywczego (art. 38). Jeżeli jednak w odstępstwie od tej zasady, dozwolono wywieźć cukier, bez uiszczenia podatku z jednej cukrowni do drugiej lub do wolnego składu, lub odwrotnie, lub z jednego składu do drugiego (art. 38 cz. 2), albo też wypuszczono cukier bez uiszczenia podatku, jako przeznaczony na wywóz zagranicę, to cukier taki idzie pod węzłem podatku, dopóki nie zostanie złożony w innej cukrowni czy składzie lub też wywieziony zagranicę i usunięcie go w tym czasie z pod tego węzła równa się niewykonaniu zasadniczego obowiązku osoby odpowiedzialnej do uiszczenia podatku spożywczego w chwili wprowadzenia cukru do wolnego obrotu. W naturalnym biegu rzeczy właściciel przedsiębiorstwa, bądź przewoźnik, usuwając cukier, idący pod węzłem, czyni to w celu puszczania go na rynek wewnętrzny do wolnego obrotu, mając w ten sposób zarówno przepisy kontyngentowe jak i eksportową politykę władz skarbowych oraz unikając opłaty podatku spożywczego czy to we właściwym czasie, czy nawet wogóle. Chcąc zabezpieczyć wykonanie zmiennej z natury rzeczy polityki cukrowej, ustawodawca oparł przepisy o opodatkowaniu na ścisłym określeniu momentu uiszczenia podatku spożywczego i w tych dwóch wypadkach kiedy, bądź skutkiem dozwolenia przewozu wewnątrz kraju, bądź możliwości wywozu zagranicę, chwila ta staje się trudniejszą do ustalenia i niebezpieczeństwo ominięcia jej przez wytwórców większe, ustawodawca uznał za właściwe wykroczenie przeciwko odnośnym przepisom traktować jako uszczuplenie dochodu i obłożyć poważną karą.

7. Art. 51 nie mówi jednakże wprost o usunięciu, a wymaga, aby to usunięcie było „potajemne”. Stworzywszy, jak to przed chwilą wspomniano, pewien zasadniczy punkt wyjścia, dokoła którego grupują się liczne przepisy formalne, mające na celu zabezpieczenie nie tylko i nie tyle uiszczenia podatku spożywczego, ile sposób i chwilę uiszczenia tego podatku, ustawodawca, w przepisach karnych zabezpieczył sobie osiągnięcie swoich celów, wysuwając szereg formalnych kategorii, na których opiera się penalizacja odnośnych czynów. Taką kategorią jest określone w art. 49 „zatajenie”, polegające w szczególności na niepoddaniu wyrobionego cukru przepisanejmu odważeniu lub niezapisaniu tego cukru we właściwym czasie do księgi kontroli. Taką kategorią jest potajemne usunięcie, polegające, jak z zestawienia art. 50 i 51 wynika, na usunięciu cukru (z pod węzła podatku) bez zawiadomienia organów władzy skarbowej i bez zachowania przepisanych warunków (należy rozumieć ustalone w rozporządzeniu i przepisach wykonawczych warunki zmiany przeznaczenia cukru idącego pod węzłem podatku). Takie określenie potajemnego usunięcia ma na celu konkretyzację czynu występnego i łatwiejsze ujęcie faktycznego przebiegu poszczególnego wypadku.

8. Potajemne usunięcie cukru, idącego pod węzłem podatku wewnątrz kraju lub poza jego granice, stanowi obiektywny element czynu w art. 51 przewidzianego. Czyn, określony w art. 51 rozporządzenia należy do kategorii wykroczeń administracyjno-skarbowych, stanowiących zresztą oddzielną grupę w systemie ogólnych administracyjnych wykroczeń, skierowanych przeciwko porządkowi administracyjnemu, t. j. stanowi rzeczy, odpowiadającemu zasadom dobrej administracji w pewnym określonym zakresie stosunków państwowych i społecznych. Przeciwdziałanie temu porządkowi niezmiernie często łączy się z niebezpieczeństwem nader łatwego powstania szkody. Z tych względów głównym elementem winy przy wykroczeniach administracyjnych jest, według panują-

cych dzisiaj w doktrynie poglądów, świadomość przeciwdziałania przepisom administracyjnym, ustanowionym dla uporządkowania danej dziedziny zjawisk, świadomość przeciwności owego postępowania. Skoro więc w odniesieniu do podatku spożywczego, ustawa określiła moment uiszczenia podatku w określony sposób i zagwarantowała zachowanie tego momentu szeregiem formalności i warunków, to, w stosunku do cukru idącego pod węzłem podatku, winnym potajemnego usunięcia staje się ten, kto świadomie formalności i warunków tych nie wypełnia, wypuszczając cukier do wolnego obrotu, czyli świadomie przeciwstawia się zakreślonym dla danej dziedziny przepisom, albowiem skutkiem tego przeciwdziałania zatamowana zostaje zasada uiszczenia podatku w chwili wprowadzenia cukru do wolnego obrotu i obok tego powstaje niebezpieczeństwo nieuiszczenia tego podatku wogóle. Dobrem chronionem specjalnie jest tu kompleks przepisów administracyjnych, gwarantujących czas i porządek uiszczenia podatku spożywczego. Niewykonanie tych przepisów łamie ten porządek. Dla bytu przestępstwa wystarcza najzupełniej świadomość niezachowania tych przepisów w chwili zmiany przeznaczenia cukru, idącego pod węzłem podatku. Ani teoretyczne ujęcie administracyjnych wykroczeń, ani stan faktyczny czynu, tak jak go ujmują art. 51, nie wymaga ustalenia zamiaru nieuiszczenia podatku ani nie stwarza żadnej w tym kierunku presencji, którąby oskarżony mógł specjalnie obalać. Oczywiście z czynem polegającym na niezachowaniu przepisów gwarantujących tryb i porządek, a przede wszystkim chwilę uiszczenia podatku, w ogromnej większości wypadków, łączy się niebezpieczeństwo nieuiszczenia podatku wogóle, chociażby przez wzgląd na utratę przywileju Skarbu (art. 10), jednakże niebezpieczeństwo to zasadniczo nie należy do elementów stanu faktycznego i specjalnego ustalenia nie wymaga.

9. Z powyższej analizy treści art. 51 wynika: a) że potajemne usunięcie, jako zagrożone karą nieporządkową, lecz karą, wymierzoną według wielokrotności uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku, nie jest przestępstwem porządkowym, a więc usiłowanie, w myśl art. 8 u. k. s., jest w wypadkach winy umyślnej karane, a przepisy art. 24 i 25 w myśl art. 26 mogą mieć zastosowanie; b) że czyn występnny skończony jest w chwili zmiany przeznaczenia cukru, idącego pod węzłem podatku bez zachowania formalności i warunków, a przeto zachowanie lub niezachowanie przepisów § 80 rozporządzenia wykonawczego nie ma nic wspólnego z bytem tego przestępstwa i żadną miarą na ustalenie jego stanu faktycznego wpływać nie może.

II. Wymieniona wyżej ustawa z 22 lipca 1925 o obrocie cukrem a raczej o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. poz. 630) w brzmieniu ustawy z 15 listopada 1931 Dz. Ust. poz. 770 zawiera postanowienia dotyczące corocznego wyznaczenia przez Ministra Skarbu dla cukrowni zasadniczego i zapasowego kontyngentu cukru, które są przeznaczone na wypuszczenie z cukrowni na rynek wewnętrzny w celu zaspokojenia potrzeb ludności (art. 1), sposobu oznaczenia zasadniczego kontyngentu cukru (art. 2), podziału kontyngentu zasadniczego i zapasowego między cukrownie (art. 3 do 5), obowiązku zgłoszenia zapasów cukru przez osoby, które je posiadają poza cukrowniami (art. 6), możliwości odstępowania przez cukrownie swych udziałów w kontyngentach zasadniczym, zapasowym i eksportowym w całości lub w części innym cukrowniom (art. 7), doliczania kontyngentów zasadniczych i zapasowych, pozostałych w cukrowni z końcem kampanji, do następnego okresu (art. 8), cen cukru (art. 9), uprawnienia Ministra Skarbu do obniżenia lub podwyższenia cła

przewozowego od cukru (art. 10), oraz możliwości wypuszczenia cukru nieobjętego kontyngentem zasadniczym i zapasowym na rynek wewnętrzny do spożycia za opłatą podatku spożywczego i możliwości wywożenia takiego cukru zagranicę bez ograniczenia i opłat celnych (art. 12).

Przekroczenia powyższej ustawy, jako też przekroczenia wydanych na jej podstawie przepisów ulegają karze grzywny do 200.000 zł (art. 13 w brzmieniu ustawy poz. 770 z roku 1931).

O ile chodzi o wyjaśnienie, czy wypuszczenie przez cukrownię na obszarze Rzeczypospolitej na rynek wewnętrzny zapasów cukru przekraczających zasadniczy kontyngent (art. 1 p. „a” ustawy o obrocie cukrem z 22 lipca 1925, poz. 630), jako czyn karalny z mocy art. 13 tejże ustawy, stanowiący jednoczynowy zbieg przestępstw w myśl art. 22 u. k. s. z czynem, polegającym na potajemnym usunięciu przekazanych urzędownie zapasów cukru nieopodatkowanego podczas przewożenia ich zagranicę (art. 51 rozp. Prez. Rz. o opod. cukru Dz. Ust. poz. 700 z roku 1927), jeśli na rynek wewnętrzny wypuszczono lub usiłowano wypuścić cukier przeznaczony na eksport zagranicę, lub na obszar W. M. Gdańska, to stwierdzić trzeba, że może tu wchodzić w rachubę jedynie taki czyn karalny z mocy art. 13 ustawy o obrocie cukrem, który polega na przekroczeniu art. 12 rzeczonyj ustawy, oraz odnośnego przepisu § 17 rozporządzenia Ministra Skarbu z 17 grudnia 1925 (Dz. Ust. Nr. 6, poz. 32 z roku 1926) w brzmieniu rozporządzenia z 2 grudnia 1931 (Dz. Ust. Nr. 14, poz. 85 z roku 1932) w sprawie wykonania rzeczonyj ustawy. Według przepisu § 17 powołanego rozporządzenia wykonawczego cukier, nieobjęty kontyngentem zasadniczym i zapasowym, może być wypuszczony z cukrowni na rynek wewnętrzny do spożycia jedynie za opłatą podatku spożywczego w wysokości 125 zł od 100 kg i to dopiero po wyczerpaniu przypadającego w danym okresie ogólnego kontyngentu zasadniczego wszystkich cukrowni.

Z wymienionych wyżej przepisów ustawy o obrocie cukrem i rozporządzenia wykonawczego do niej wynika, że cukier, nieobjęty kontyngentem zasadniczym i zapasowym, jest przeznaczony w pierwszym rzędzie na eksport zagranicę Rzeczypospolitej, albowiem na rynek wewnętrzny do spożycia może być wypuszczony za opłatą znacznie wyższego podatku spożywczego od podatku ustalonego dla cukru w granicach kontyngentu zasadniczego i to dopiero po wyczerpaniu ogólnego kontyngentu zapasowego wszystkich cukrowni.

Wypuszczenie do spożycia na rynek wewnętrzny cukru nieobjętego kontyngentem zasadniczym i zapasowym bez zachowania warunków wyżej przepisanych stanowi czyn przestępny, ulegający karze, przewidzianej w art. 13 ustawy o obrocie cukrem. Nie da się zaprzeczyć, że sprawca takiego czynu może go popełnić także w czasie transportu cukru zagranicę przez potajemne usunięcie cukru i wprowadzenie go do wolnego obrotu na rynek wewnętrzny. W takim przypadku sprawca ulegać będzie również karze, przewidzianej w art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru, z tem, że w razie zbiegu wymienionych dwu przestępstw każde z nich ulegałoby, na zasadzie art. 22 u. k. s., karze pieniężnej i konfiskaty osobno tak, jakby zbieg przestępstw nie zachodził.

KOMUNIKAT

w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.

Do wiadomości urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości, zmieniając komunikat w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych, zamieszczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 2 z 1933 r. zawiadamia, stosownie do § 3 reg. og., że wykładnia tej ustawy została ogłoszona w następujących numerach Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu: z 1931 r. numery: 32, 33, 34, 35 i 36, pozycje: 452, 461, 510 i 524 i z r. 1932 numery: 2, 4, 6, 7, 8, 16, 17, 18, 19, 26, 28 i 34 pozycje: 49, 79, 112, 129, 147, 275, 284, 298, 319, 411, 442 i 537.

KOMUNIKAT

w sprawie postępowania przy dokonywaniu przelewów.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, dodatkowo do komunikatu, ogłoszonego w Dz. Urzędowym Nr. 23 z r. 1932 r.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 12 stycznia 1933 r. L. D. III. 20887/6/32. Do wszystkich władz centralnych, wszystkich departamentów i samodzielnych urzędów Min. Skarbu, wszystkich izb skarbowych, oraz Komendy Straży Granicznej. Na zapytanie jednej z izb skarbowych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zarządzeniem tut. z dnia 22 listopada 1932 r. L. D. III. 16398/6/32 (Dz. Urz. M. Sk. z 1932 r. Nr. 34, poz. 531) ustalono, jako zasadę, aby wszelkie przelewy z rachunków, otwartych w danej izbie skarbowej (Wydziale skarbowym) na rachunki, otwarte w innych izbach skarbowych względnie kasach urzędów skarbowych, dokonywane były w drodze obrotu P. K. O. Tem samym nie powinny również być nadal stosowane asygnacje „z upoważnieniem do przelewu” (np. z kredytów otwartych w izbie skarbowej na rachunki bieżące w innych kasach lub izbach skarbowych), zamiast których to asygnacji należy obecnie wystawiać czeki przelewowe na P. K. O. W odstępstwie od tej zasady nie wyklucza się stosowania asygnacji „z upoważnieniem do przelewu” w tych wypadkach, kiedy chodzi o wyczerpanie posiadanego ewentualnie zapasu blankietów asygnacji. Natomiast wobec wyżej zacytowanego zarządzenia Ministerstwa Skarbu, dokonywanie przelewów w trybie § 52 Instr. kas. zapomocą asygnacji (zleceń wypł. z r-ków bież.) „na przelew” nie może być nadal stosowane.

Jednocześnie, dążąc do ograniczenia obrotów gotówkowych w kasach urzędów skarbowych, Ministerstwo Skarbu zaleca dokonywanie wypłat w drodze obrotu P. K. O. również w tych wypadkach, w których dotychczas stosowano asygnacje „z upoważnieniem do wypłaty”.

KOMUNIKAT

w sprawie podziału okręgów sądów grodzkich w okręgu sądu okręgowego w Tarnowie na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Tarnowie podzielił z dn. 1 stycznia 1933 r. terytorjum sądów grodzkich w Tarnowie na następujące rewiry egzekucyjne:

1) Okrąg sądu grodzkiego w Tarnowie stanowi cztery rewiry:

I. rewir obejmuje:

a) ulice i place miasta Tarnowa: ulicę św. Anny, Bandrowskiego, drogę do Huty, Dróżbackiej, Plac św. Ducha, ulicę św. Ducha, Fabryczną, Focha, Grunwaldzką, Kaczkowskiego, Katedralną, Plac Katedralny, Plac Kazimierza W., Kolejową, Krakowską, Krótką, Łazienną, Narutowicza, Małe schody, Monopolową, Rynek, Stajenną, Targową, Towarową, Tuchowską, Urszulańską, Wielkie schody i Kolonie Warsztaty kolejowe w Tarnowie;

b) gminy wiejskie: Rudy, Koszyce małe, Koszyce wielkie, Zgłobice, Błonie, Dąbrówkę szczepanowską, Wróblowice, Janowice, Lubczę szczepanowską, Łowczówek, Pleśną, Szczepanowice, Woźniczną, Kłokową, Rzuchową, Świebodzin, Porębę radlną, Nowodworze i Tarnowiec.

Rewir ten powierzony jest komornikowi Karolowi Jańcowi, z siedzibą w Tarnowie, przy ulicy Bernardyńskiej Nr. 21.

II. rewir obejmuje:

a) ulice i place miasta Tarnowa: ulicę Basztową, Bernardyńską, Bramę pilźnieńską, Cichą, Plac Dożywocia, Drzewną, Plac Drzewny, Franciszkańską, Gumniską (obecnie X. Sanguszków), Kapitulną, Sprawiedliwości (dawniej Kokoszą), Kołtataja, Konarskiego, Krętą, Panny Marii, Lwowską, św. Marcina, Młynarską, Plac Sprawiedliwości (dawniej Morawskiego), Nadbrzeżną górną, Nadbrzeżną dolną, Olejarską, Przesmyk, Rybną, Plac rybny, Sienną, Szeroką, Szewską, Topolową, Urwaną, św. Walentego, Warzywną, Wąską, Wekslarską, Wodną, Przecznicę Konarskiego (dawniej Zabłocie), Zamkową, Przecznicę lwowską, Żydowską i Zakątną;

b) gminy wiejskie: Zawadę, Łękawkę, Łękawicę, Trzemesną, Szynwałd, Ładną, Skrzyszów, Gumniską, Rzędzin i Wolę rzędzińską.

Rewir ten powierzony jest komornikowi Tomaszowi Lewandowskiemu z siedzibą w Tarnowie, przy ulicy Bernardyńskiej Nr. 21.

III. rewir obejmuje:

a) ulice i place miasta Tarnowa: ulicę Berka Joselewicza, Brodzińskiego, Dębowa, Długą, Do Prochowni, Dwernickiego, Folwarczną, Goldammera (dawniej Zdrojową), Garbarską, Jasną, Koszarową, Krupniczą, Ks. Józefa Poniatowskiego, Przecznicę lwowską, Łamaną, Moniuszki, Na stawkach, Nową, Nowodąbrowską, Bóznic, Ochronek, Piekarską, Plac pod Dębem, Powroźniczą, Dębowa, Plac Sienkiewicza, Sierotek, Słoneczną, Spadziastą, Staszica, Starodąbrowską, Przecznicę szpitalną, ulicę Szpitalną, Krzywą, Plac Targowicę, Ukośną, Wałową, Widok i Zatylną;

b) gminy wiejskie: Krzyż, Pawezów, Smigno, Kobierzyn, Lisia górę, Żukowice stare, Żukowice nowe, Jastrząbkę nową, Zaczarnie, Jodłówkę, Wałki i Pogorską Wolę.

Rewir ten powierzony jest komornikowi Tadeuszowi Jurand-Zajtziowi z siedzibą w Tarnowie, przy ulicy Bernardyńskiej Nr. 21.

VI. rewir obejmuje:

a) ulice i place miasta Tarnowa: ulicę Asnyka, Bema, Mościckiego, Przecznicę chyszowską, Fredry, Głowackiego, Grottgera, Klikowską, Kopernika, Plac Kościuszki, ulicę Kościuszki, Krasieńskiego, Kraszewskiego, ks. Skargi, Ku Białej, Legjonów, Lelewela, Dra Tertila (dawniej Lipowa), Matejki, Mickiewicza, Na łąkach, Nowy Świat, Piłsudskiego, Pułaskiego, Rejtana, Rogoyskiego, Romanowicza, Różana, Słowackiego, Plac Sobieskiego, ulicę Sokoła, Poprzecznicę strusińską, ulicę Szujskiego, Ujejskiego, Ułańską, Wojtarowicza, Zieloną, Zyblikiewicza, Zabnieńską;

b) gminy wiejskie: Klikową, Łukową, Łęg ad Partyń, Niedomice, Ilkowice, Łękę siedlecką, Siedlec, Jurków, Bobrowniki małe, Bobrowniki wielkie, Rudkę, Gosławice, Wierzchosławice, Komorów, Mikołajowice, Zbylitowską górę i Mościce.

Rewir ten powierzony jest komornikowi Janowi Krawcowi z siedzibą w Tarnowie, przy ulicy Bernardyńskiej Nr. 21.

2) Okrąg sądu grodzkiego w Brzesku stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Franciszkowi Maderskiemu, z siedzibą w Brzesku, przy ulicy Kościuszki Nr. 29.

3) Okrąg sądu grodzkiego w Dąbrowie k/Tarnowa podzielony został na dwa rewiry egzekucyjne:

I. rewir obejmuje gminy:

Dąbrowę k/Tarnowa, Wielopole, Rudę zazamcze, Kozubów z Oleśnicą, Brnik, Bagienicę, Nieczajną, Radgoszcz, Swarzów, Lipiny, Szarwark, Smyków, Podborze, Dąbrowki breńskie, Olesno, Ćwików, Świebodzin, Kuzie, Bolesław, Mędrzechów, Kannę, Samocice, Grądy, Wólkę grądzką, Żdżary i Luszowice.

Rewir ten powierzony jest komornikowi Władysławowi Jaworskiemu, z siedzibą w Dąbrowie k/Tarnowa, przy ulicy Kościuszki Nr. 31.

II. rewir obejmuje gminy:

Szczucin, Wolę szczucińską, Wolę mędrzechowską, Lubasz, Łękę żabiecką, Łękę szczucińską, Borki, Słupiec, Maniów, Świdrówkę, Załuże, Zabrze, Dąbrowicę, Suchy grunt, Małec, Brzezówkę, Laskówkę delastowską, Delastowice, Wójcinę, Odment, Radwan, Tonie, Pawłów, Strojów, Gruszów wielki, Gruszów mały, Smęgorzów, Skrzynkę i Kupienin.

Ten rewir powierzony jest komornikowi Kazimierzowi Kuligowi, z siedzibą również w Dąbrowie k/Tarnowa, przy ulicy Kościuszki Nr. 31.

4) Okrąg sądu grodzkiego w Dębicy stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi D-rowskiemu (praw Bronisławowi Śpiewakowi z siedzibą w Dębicy, przy ulicy Sienkiewicza Nr. 55).

5) Okrąg sądu grodzkiego w Mielcu podzielony został na dwa rewiry egzekucyjne:

I. rewir obejmuje gminy: położone na zachód od rzeki Wisłoki, a mianowicie:

Babule, Biały bór, Bliznę, Borki nizińskie, Brzyście, Chorzów, Chrzastów, Cyrankę, Czajkową, Dobrynin, Gawłuszowice, Grochowe, Hyki dębiaki, Hyki Kolonję, Jaślany, Józefów, Kłębów, Kliszów, Krzemienicę, Malinie, Mielec, Młodochów. Padew narodową, Padew Kolonję.

Piechoty, Pluty, Przykop, Rożniaty, Rzemień, Rzochów, Szydłowiec, Toporów, Trzebień, Tuszów Kolonję, Tuszów narodowy, Tuszymę, Wojków, Wojsław, Wolę chorzelowską, Wolę zdakowską, Zachwiejów, Zaduszniki, Zarównie i Złotniki.

Rewir ten powierzony jest komornikowi Antoniemu Droba, z siedzibą w Mielcu, przy ulicy Piłsudskiego.

II. rewir obejmuje gminy położone na wschód od rzeki Wisłoki, a mianowicie:

Błonie, Borową, Breń osuchowski, Czermin, Czermin Kolonję, Gliny małe, Gliny wielkie, Golezów, Górki, Grzybów, Kielków, Książnice, Łysaków, Łysakówek, Ostrówek, Otałę, Piątkowiec, Pławo, Podleszany, Podole, Przecław, Rydzów, Rzędzianowice, Sadową górę, Schonanger, Surową, Szafranów, Trzcinę, Wolę mielecką, Wolę otałę, Wolę pławską, Ziempniów; ten rewir powierzony jest komornikowi Stanisławowi Dąbrowskiemu, z siedzibą w Mielcu, przy ulicy 3-go Maja Nr. 24.

6) Okrąg sądu grodzkiego w Pilźnie stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Mgr. praw Franciszkowi Czelusniakowi, z siedzibą w Pilźnie, przy ulicy Sebastjana Petrycego Nr. 1.

7) Okrąg sądu grodzkiego w Radłowie stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Stanisławowi Gajkowi, z siedzibą w Radłowie, przy ulicy Brzeskiej Nr. 208.

8) Okrąg sądu grodzkiego w Radomyślu wielkim stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Romanowi Sypkowi, z siedzibą w Radomyślu wielkim, przy ulicy Młyńskiej Nr. 132.

9) Okrąg sądu grodzkiego w Ropczycach stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Karolowi Marinkowi, z siedzibą w Ropczycach, przy ulicy Kościelnej Nr. 168.

10) Okrąg sądu grodzkiego w Tuchowie stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Janowi Eilmesowi, z siedzibą w Tuchowie, przy ulicy Pańskiej.

11) Okręgi sądów grodzkich w Wojniczu i w Zakliczynie nad Dunajcem złączone zostały w jeden rewir egzekucyjny, który powierzony jest komornikowi Władysławowi Kasprzykowskiemu, z siedzibą w Zakliczynie nad Dunajcem, przy ulicy Mickiewicza Nr. 126.

12) Okrąg sądu grodzkiego w Żabnie stanowi w całości jeden rewir egzekucyjny; rewir ten powierzony jest komornikowi Ludwikowi Borczowski, z siedzibą w Żabnie, przy ulicy 3-go Maja.

K O M U N I K A T

w sprawie podziału okręgów sądów grodzkich w Przeworsku, Rozwadowie, Rzeszowie i Tyczynie na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Rzeszowie ustalił z dniem 1 stycznia 1933 r. podział okręgów sądów grodzkich w Przeworsku, Rozwadowie, Rzeszowie i Tyczynie na rewiry egzekucyjne w sposób następujący:

Sąd grodzki w Przeworsku:

I rewir obejmuje miasto Przeworsk z Budami przeworskimi oraz gminy wiejskie: Chałupki, Dębów, Głogowiec, Gniewczyne łańcucką, Gniewczyne tryniecką, Gorliczynę, Gorzyce, Grzeskę, Jagiełę, Maćkówkę, Mirocin, Nowosielce, Rozbórz, Studzian, Świętoniową, Tryńczę, Ubiezsyn, Ujeznię, Wólkę małkową, Wólkę ogryzkową.

Rewir ten został powierzony komornikowi Tomaszowi Cwierzowi, z siedzibą w Przeworsku, ul. Bernardyńska.

II rewir obejmuje miasto Kańczugę oraz gminy wiejskie: Białoboki, Chodakówkę, Gać, Hadle kańczudzkie, Hucisko jawornickie, Krzeczowice, Łopuszkę małą, Łopuszkę wielką, Manasterz, Markową, Medynę kańczuską, Mikulice, Mokłą stronę, Nizatyce, Ostrów, Pantalowice, Siedleczkę, Siennów, Sietesz, Tarnawkę, Urzejowice, Widaczów, Wolice, Zagórz, Żuklin, Żurawiczki.

Rewir ten został powierzony komornikowi Andrzejowi Kudukowi, z siedzibą w Przeworsku, ul. Marszałka Piłsudskiego.

Sąd grodzki w Rozwadowie:

I rewir obejmuje miasto Rozwadow oraz gminy wiejskie: Jamnica, Kotowa wola, Majdan zbydniowski, Motycze poduchowe, Motycze szlacheckie, Pilchów, Skowierzyn, Turbja, Wrzawy, Wulka turebska, Zaleszany i Zbydniów.

Rewir ten został powierzony komornikowi Bolesławowi Sebastyańskiemu, z siedzibą w Rozwadowie, przy ul. 3-go Maja Nr. 51.

II rewir obejmuje miasto Radomyśl n/S. oraz gminy wiejskie: Antoniów, Brandwica, Charzewice, Chwałowice, Dąbrowa rzeczycza, Jastkowice, Nowiny, Orzechów, Pniów, Rzeczyca długa, Rzeczyca okrągła, Witkowice, Wola rzeczycza i Żabno.

Rewir ten powierzony został komornikowi D-rowi Janowi Wildze, z siedzibą w Rozwadowie, Rynek Nr. 196.

Sąd grodzki w Rzeszowie:

I rewir obejmuje m. Rzeszów — ulice: Alsa Rodryka, Baldachówka, Browarna, Chodkiewicza, Bol. Chrobrego, Z. Chrzanowskiej, Czackiego, Dąbrowskiego, Dekerta, Długosza, Dymnickiego, Plac Farny, Fircowskiego, Pl. Garncarski, Grodzisko, Hetmańska, Kl. Hoffmanowej, D-ra Hana-siewiczza, Jagiellońska, Joselewicza, Karpińskiego, Pod Kasztanami, Kr. Kazimierza, Kościuszki, Kraszewskiego, Langiewicza, Lenartowicza, Kr. Leszczyńskiego, Lubomirskich, 3-go Maja, Niemcewicz, Pelara, Piastów, Em. Plater, Podpromie, Podzamcze, Winc. Pola, Ks. J. Poniatowskiego, Przesmyk, Racławicka, Reformacka, Skarbowa, Słowackiego, Staszica, Szopena, Szpitalna, Pl. Szreniawitów, Tetmajerów, Unji Lubelskiej, Wierzyńska, Zamknięta, Zamkowa, Hetm. Zamojskiego i Zygmuntowska.

Gminy wiejskie: Babica, Boguchwała, Drabinianka, Kielanówka, Lutoryż, Niechobrz, Pobitno, Racławówka, Słocina, Staroniwa, Załęże, Zarzecze i Zwierzycza.

Rewir ten został powierzony komornikowi Stanisławowi Wojtyczce, z siedzibą w Rzeszowie, przy ulicy 3-go Maja Nr. 32.

II rewir obejmuje m. Rzeszów — ulice: Abrahamsberga, Bartosza, Batorego, Bluma, Chocimska, Dojazd do rampy wojskowej, Dwernickiego, Fredry, Gałęzowskiego, Kilińskiego, Pl. Kilińskiego, Klonowicza, Kocha-

nowskiego, Obszar kolejowy, Kolejowa, Korzeniowskiego, Kreczmera, Spytka Ligęzy, Lwowska, Pl. Mickiewicza, Mickiewicza, Naruszewicza, Nowe miasto, E. Orzeszkowej, Piramowicza, Rejtana, Rynek, Rzeźnicza, Al. Siemiradzkiego, Piotra Skargi, Śniadeckiego, Szymonowicza, Pl. Tar-gowy, Wojskowa, Pl. Wolności, Zbyszewskiego, Hetm. Żółkiewskiego.

Gminy wiejskie: Cierpisz dolny, Cierpisz górny, Kraczkowa, Krasne, Łąka, Łukawiec, Malawa, Palikówka, Stobierna, Terliczka, Wilkowyja, Wulka pod lasem.

Rewir ten został powierzony komornikowi Aleksandrowi Siwakowi, z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. Bernardyńskiej Nr. 8.

III rewir obejmuje m. Rzeszów — ulice: Asnyka, Bema, Bernardyńska, Borelowskiego, Bożnicza, Chłopickiego, Stef. Czarnieckiego, Czwartaków, Grottgera, Grunwaldzka, D-ra Jabłońskiego, Kasprowicza, Kołłątaja, Al. Konarskiego, Konarskiego, Konopnickiej, Kopernika, Kordeckiego, Krakowska, Krasieńskiego, Kręta, Krótka, Legionów, Kr. Łokietka, Marszałkowska, Masarska, Matejki, Św. Mikołaja, Mochackiego, Mo-niuszki, Półkole, Promień, Pułaskiego, Mik. Reja, Reymonta, Sienkiewicza, Sobieskiego, Sokoła, Smolki, Kr. Stan. Augusta, Dojazd, Staroniwa, Syrokomli, Szajnochy, Ad. Tenenbauma, Towarnickich, Ujejskiego, Wąska, Wyspiańskiego i Żeromskiego.

Gminy wiejskie: Będowa, Bzianka, Dąbrowa, Miłocin, Nosówka, Przybyszówka, Staromieście, Swilcza, Trzciana, Wola zgłob., Woliczka i Zgłobień.

Rewir ten został powierzony komornikowi Władysławowi Czajce, z siedzibą w Rzeszowie, przy ulicy Grunwaldzkiej Nr. 36.

Sąd grodzki w Tyczynie:

I rewir obejmuje miasto Tyczyn, oraz gminy: Białą, Będowatyczynską, Borek stary, Budziwój, Chmielnik, Hermanowę, Kielniarowę, Lubień, Matysówkę, Siedliska, Sołonkę, Straszędzie, Wolę rafałowską, Zabratówkę i Zalesie.

Rewir ten został powierzony komornikowi Józefowi Bułasowi, z siedzibą w Tyczynie, obok sądu.

II rewir obejmuje miasto Białową i Jawornik Polski, oraz gminy: Białkę, Borek nowy, Brzezówkę, Dylęgowkę, Futomę, Grzegorzówkę, Hadle szklarskie, Hyżne, Jawornik polski, Przedmieście, Kąkolówkę, Leckę, Piątkówkę i Szklary.

Rewir ten został powierzony komornikowi Eligjuszowi Marcinkowi, z siedzibą w Białowej, Rynek.

K O M U N I K A T

w sprawie podziału terytorjum sądu grodzkiego w Warszawie na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Warszawie podzielił z dniem 1 stycznia 1933 r. terytorjum sądu grodzkiego w Warszawie na następujące rewiry egzekucyjne:

1-szy rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną Nowego-Zjazdu od brzegu Wisły do Pl. Zamkowego i wy-lotu ulicy Senatorskiej, nieparzystą stroną ulicy Senatorskiej od Pl. Zam-

kowego do ulicy Miodowej, parzystą stroną ulicy Miodowej od ulicy Senatorskiej do ulicy Krakowskie Przedmieście, stąd parzystą stroną Krakowskiego Przedmieścia od wylotu ulicy Miodowej do ulicy Obożnej, parzystą stroną ulicy Obożnej i parzystą stroną ulicy Leszczyńskiej do brzegu Wisły, brzegiem Wisły od wylotu ulicy Leszczyńskiej do mostu Kierbedzia i wylotu Nowego Zjazdu. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości położonych w powiecie warszawskim. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Mikołajowi Sawickiemu z siedzibą przy ulicy Dobrej Nr. 56.

2-gi rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną Nowego-Zjazdu od brzegu Wisły do Pl. Zamkowego i wylotu ulicy Senatorskiej, parzystą stroną ulicy Senatorskiej od Pl. Zamkowego do ulicy Miodowej, parzystą stroną ulicy Miodowej od ulicy Senatorskiej do Pl. Krasińskich i wylotu ulicy Nowiniarskiej, stąd częściowo parzystą stroną Pl. Krasińskich i parzystą stroną ulicy Nowiniarskiej od Pl. Krasińskich do ulicy Ś-to Jerskiej, nieparzystą stroną ulicy Ś-to Jerskiej od ulicy Nowiniarskiej do ulicy Freta, stąd parzystą stroną ulicy Freta od wylotu ulicy Ś-to Jerskiej do zbiegu ulic Zakroczymskiej i Franciszkańskiej, stąd parzystą stroną ulicy Franciszkańskiej od ulicy Zakroczymskiej do ulicy Bonifaterskiej, parzystą stroną ulicy Bonifaterskiej od ulicy Franciszkańskiej do ulicy Kłopot, parzystą stroną ulicy Kłopot, parzystą stroną ulicy Szymanowskiej do przejazdu kolejowego i toru kolei, stąd torem kolejowym od przejazdu kolejowego i ulicy Szymanowskiej do brzegu Wisły, brzegiem Wisły od mostu Kolejowego do mostu Kierbedzia i wylotu ulicy Nowy-Zjazd. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Czesławowi Stankiewiczowi z siedzibą przy ulicy Rybaki Nr. 24.

3-ci rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Karmelickiej od ulicy Nowolipie do ulicy Dzielnej, nieparzystą stroną ulicy Dzielnej od ulicy Karmelickiej do wylotu ulicy Więziennej, stąd nieparzystą stroną ulicy Więziennej do ulicy Pawiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Pawiej od wylotu ulicy Więziennej do wylotu ulicy Lubeckiego, nieparzystą stroną ulicy Lubeckiego od ulicy Pawiej do ulicy Miłej, nieparzystą stroną ulicy Miłej od ulicy Lubeckiego do ulicy Smoczej, parzystą stroną ulicy Smoczej od ulicy Miłej do ulicy Nowolipie, parzystą stroną ulicy Nowolipie od ulicy Smoczej do ulicy Karmelickiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Hipolitowi Siekierskiemu z siedzibą przy ul. Żórawiej Nr. 9.

4-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Szymanowskiej od przejazdu kolejowego do ulicy Kłopot, nieparzystą stroną ulicy Kłopot od ulicy Szymanowskiej do ulicy Bonifaterskiej, nieparzystą stroną ulicy Bonifaterskiej od ulicy Kłopot do ulicy Muranowskiej, parzystą stroną ulicy Muranowskiej do Pl. Muranowskiego i wylotu ulicy Miłej, parzystą stroną ulicy Miłej, parzystą stroną ulicy Smoczej od ulicy Miłej do ulicy Stawki, parzystą stroną ulicy Stawki od wylotu ulicy Smoczej do ulicy Okopowej, parzystą stroną ulicy Okopowej od ulicy Stawki do ulicy Dzkiej i Powązkowskiej, parzystą stroną ulicy Powązkowskiej od ulicy Okopowej do przejazdu kolejowego, stąd kolejowym torem od przejazdu na ulicy Powązkowskiej do przejazdu i ulicy Szymanowskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Kazimierzowi Landy'emu z siedzibą przy ulicy Ogrodowej Nr. 30.

5-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Nadrzecznej od brzegu Wisły do ulicy Bartyckiej, nieparzystą stroną ulicy Bartyckiej, nieparzystą stroną ulicy Podchorążych

zych, parzystą stroną ulicy Czerniakowskiej od ulicy Podchorążych do ulicy Chełmskiej, nieparzystą stroną ulicy Chełmskiej od ulicy Czerniakowskiej do ulicy Belwederskiej, nieparzystą stroną ulicy Belwederskiej od ulicy Chełmskiej do ulicy Bagatela, nieparzystą stroną ulicy Bagatela do Pl. Unji Lubelskiej, parzystą stroną Pl. Unji Lubelskiej od ulicy Bagatela do ulicy Puławskiej, parzystą stroną ulicy Puławskiej od Pl. Unji Lubelskiej do wylotu ulicy Rakowieckiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Rakowieckiej od ulicy Puławskiej do ulicy Topolowej, stąd nieparzystą stroną ulicy Topolowej od ulicy Rakowieckiej do ulicy Batorego, nieparzystą stroną ulicy Batorego od ulicy Topolowej do ulicy Sanockiej, parzystą stroną ulicy Sanockiej od ulicy Batorego do ulicy Zbarskiej, parzystą stroną ulicy Zbarskiej do granic miasta, granicami miasta od ulicy Zbarskiej do brzegu Wisły, brzegiem Wisły do wylotu ulicy Nadrzecznej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Stanisławowi Sitkowskiemu z siedzibą przy ulicy Nowy-Swiat Nr. 59.

6-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Ś-to Krzyskiej do ulicy Siennej, parzystą stroną ulicy Siennej od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Wielkiej, parzystą stroną ulicy Wielkiej od ulicy Siennej do wylotu ulicy Śliskiej, stąd parzystą stroną ulicy Śliskiej do ulicy Twardej, stąd parzystą stroną ulicy Twardej od wylotu ulicy Śliskiej do ulicy Żelaznej, parzystą stroną ulicy Żelaznej od zbiegu z ulicą Twardą do ulicy Pańskiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Pańskiej od ulicy Żelaznej do ulicy Twardej, stąd nieparzystą stroną ulicy Twardej i nieparzystą stroną Pl. Grzybowskiego do ulicy Bagno, nieparzystą stroną ulicy Bagno od Pl. Grzybowskiego do ulicy Ś-to Krzyskiej, nieparzystą stroną ulicy Ś-to Krzyskiej od ulicy Wielkiej i Bagno do ulicy Marszałkowskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Władysławowi Dąbrowskiemu z siedzibą przy ulicy Długiej Nr. 26.

7-my rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Grzybowskiej od ulicy Rynkowej do ulicy Żelaznej, parzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Grzybowskiej do ulicy Chłodnej, nieparzystą stroną ulicy Chłodnej i ulicy Elektoralnej do ulicy Zimnej, nieparzystą stroną ulicy Zimnej i w prostym kierunku do ulicy Rynkowej, ulicą Rynkową (bez hal Wielopole) do ulicy Grzybowskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Gustawowi Zawadzkiemu z siedzibą przy ulicy Polnej Nr. 72.

8-my rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ul. Al. Jerozolimskie do ulicy Siennej, nieparzystą stroną ulicy Siennej od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Wielkiej, nieparzystą stroną ulicy Wielkiej od ulicy Siennej do ulicy Śliskiej, nieparzystą stroną ulicy Śliskiej od ulicy Wielkiej do ulicy Twardej, nieparzystą stroną ulicy Twardej od ulicy Śliskiej do ulicy Żelaznej, parzystą stroną ulicy Żelaznej od zbiegu ulic Złotej, Twardej i Żelaznej do ulicy Al. Jerozolimskie, parzystą stroną ulicy Al. Jerozolimskie od ulicy Żelaznej do ulicy Marszałkowskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Teofilowi Mieczysławskiemu z siedzibą przy ulicy Nowogrodzkiej Nr. 8.

9-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Mącznej od brzegu Wisły do ulicy Czerniakowskiej, parzystą stroną ulicy Czerniakowskiej od ulicy Mącznej do ulicy Łazienkowskiej, nieparzystą stroną ulicy Łazienkowskiej i nieparzystą stroną ulicy Myśliwieckiej do ulicy Górnośląskiej, nieparzystą stroną ulicy Gór-

nośląskiej i ulicy Pięknej do ulicy Marszałkowskiej, parzystą stroną ulicy Marszałkowskiej i Pl. Unji Lubelskiej do wylotu ulicy Bagatela, parzystą stroną ulicy Bagatela od Pl. Unji Lubelskiej do ulicy Belwederskiej, parzystą stroną ulicy Belwederskiej od ulicy Bagatela do ulicy Chełmskiej, parzystą stroną ulicy Chełmskiej do ulicy Czerniakowskiej, nieparzystą stroną ulicy Czerniakowskiej od ulicy Chełmskiej do ulicy Podchorążych, stąd parzystą stroną ulicy Podchorążych, parzystą stroną ulicy Bartyckiej i parzystą stroną ulicy Nadrzecznnej do brzegu Wisły, stąd brzegiem Wisły do wylotu ulicy Mącznej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Zygmuntowi Iwanickiemu z siedzibą przy ulicy Chłodnej Nr. 35.

10-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Al. Jerozolimskie od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Nowy-Swiat, nieparzystą stroną ulicy Nowy-Swiat od ulicy Al. Jerozolimskie do ulicy Wareckiej, nieparzystą stroną ulicy Wareckiej do Pl. Napoleona i ulicy Szpitalnej, parzystą stroną ulicy Szpitalnej od Pl. Napoleona do zbiegu z ulicami Bracką i Chmielną, nieparzystą stroną ulicy Chmielnej od zbiegu z ulicą Szpitalną do ulicy Marszałkowskiej, parzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Chmielnej do ulicy Al. Jerozolimskie. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Tomaszowi Bylińskiemu z siedzibą przy ulicy Wspólnej Nr. 36.

11-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Pięknej od ul. Marszałkowskiej do zbiegu z ulicą Koszykową, nieparzystą stroną ulicy Koszykowej od zbiegu z ulicą Piękną do ulicy Suchej, parzystą stroną ulicy Suchej, nieparzystą stroną ulicy Wawelskiej od ulicy Suchej do ulicy Pasteura, parzystą stroną ulicy Pasteura od ulicy Wawelskiej do ulicy Batorego, parzystą stroną ulicy Batorego od ulicy Pasteura do ulicy Topolowej, parzystą stroną ulicy Topolowej od ulicy Batorego do ulicy Rakowieckiej, parzystą stroną ulicy Rakowieckiej od ulicy Topolowej do ulicy Puławskiej, parzystą stroną ulicy Puławskiej od ulicy Rakowieckiej do Pl. Unji Lubelskiej, Pl. Unji Lubelskiej do wylotu ulicy Marszałkowskiej, nieparzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od Pl. Unji Lubelskiej do ulicy Pięknej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Kazimierzowi Jaworskiemu z siedzibą przy ulicy Leszno Nr. 73.

12-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Senatorskiej od Pl. Teatralnego i ulicy Bielańskiej do Pl. Bankowego i wylotu ulicy Elektoralnej, parzystą stroną ulicy Elektoralnej od Pl. Bankowego do ulicy Solnej, parzystą stroną ulicy Solnej od ulicy Elektoralnej do ulicy Leszno, nieparzystą stroną ulicy Leszno od ulicy Solnej do ulicy Tłomackie i Przejazd, stąd parzystą stroną ulicy Przejazd od ulicy Leszno i Tłomackie do ulicy Długiej, nieparzystą stroną ulicy Długiej od ulicy Przejazd do ulicy Bielańskiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Bielańskiej do ulicy Senatorskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Władysławowi Kowalskiemu z siedzibą przy ulicy Zielnej Nr. 11.

13-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Al. Jerozolimskie od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Nowy-Swiat, nieparzystą stroną ulicy Nowy-Swiat od ulicy Al. Jerozolimskie do Pl. Trzech Krzyży, stąd w prostej linii od wylotu ulicy Nowy-Swiat do ulicy Wspólnej, parzystą stroną ulicy Wspólnej od Pl. Trzech Krzyży do ulicy Marszałkowskiej, parzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Wspólnej do ulicy Al. Jerozolimskie. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Leonardowi Parnowskiemu z siedzibą przy ul. Chmielnej Nr. 11.

14-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Grzybowskiej od ulicy Granicznej do ulicy Wroniej, parzystą stroną ulicy Wroniej od ulicy Grzybowskiej do ulicy Pańskiej, parzystą stroną ulicy Pańskiej od ulicy Wroniej do ulicy Twardej, parzystą stroną ulicy Twardej od ulicy Pańskiej do Pl. Grzybowskiego, parzystą stroną Pl. Grzybowskiego od Nr. 10 wzwyż do ulicy Granicznej, nieparzystą stroną ulicy Granicznej od Pl. Grzybowskiego do ulicy Grzybowskiej. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości, położonych w powiecie radzyńskim. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Józefowi Kaszewskiemu z siedzibą przy ulicy Twardej Nr. 36.

15-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Al. Jerozolimskie do ulicy Pańskiej, nieparzystą stroną ulicy Pańskiej od ulicy Żelaznej do ulicy Wroniej, nieparzystą stroną ulicy Wroniej od ulicy Pańskiej do ulicy Grzybowskiej, nieparzystą stroną ulicy Grzybowskiej od ulicy Wroniej do ulicy Karolkowej, parzystą stroną ulicy Karolkowej od ulicy Grzybowskiej do ulicy Dworskiej, nieparzystą stroną ulicy Dworskiej od ulicy Karolkowej do wylotu ulicy Bryłowskiej, stąd parzystą stroną ulicy Bryłowskiej do ulicy Prądyńskiego, parzystą stroną ulicy Prądyńskiego od ulicy Bryłowskiej do ulicy Kolejowej, nieparzystą stroną ulicy Kolejowej od ulicy Prądyńskiego do Przejazdu kolejowego i przejazdem poza tory kolejowe do ulicy Skalmierzyckiej, stąd parzystą stroną ulicy Skalmierzyckiej i ulicy Niemcewicza do ulicy Grójeckiej, parzystą stroną ulicy Grójeckiej od ulicy Niemcewicza do ulicy Al. Jerozolimskie i parzystą stroną ulicy Al. Jerozolimskie od ulicy Grójeckiej do ulicy Żelaznej. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości, położonych w powiatach: skierniewickim, sochaczewskim i błońskim. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Zygmuntowi Barylskiemu z siedzibą przy ulicy Hożej Nr. 57.

16-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Wolskiej od granic miasta do ulicy Staszica, nieparzystą stroną ulicy Staszica, nieparzystą stroną ulicy Górczewskiej od ulicy Staszica do przejazdu i toru kolei obwodowej, stąd torem kolejowym od ulicy Górczewskiej do brzegu Wisły i mostu kolejowego stąd brzegiem Wisły od mostu kolejowego na północ do granic miasta, granicami miasta od brzegu Wisły do ulicy Wolskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Konstantemu Chęcińskiemu z siedzibą przy ulicy Śliskiej Nr. 18.

17-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Okopowej od ulicy Żytniej do ulicy Stawki, nieparzystą stroną ulicy Stawki od ulicy Okopowej do ulicy Smoczej, nieparzystą stroną ulicy Smoczej, parzystą stroną ulicy Nowolipie od ulicy Smoczej do ulicy Żytniej, parzystą stroną ulicy Żytniej od ulicy Nowolipie do ulicy Okopowej. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości, położonych w powiecie mińskim. Rewir ten powierzono komornikowi Hipolitowi Spaczyńskiemu z siedzibą przy ulicy Miedzianej Nr. 1.

18-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Gęsiej od ulicy Nalewki do ulicy Lubeckiego, parzystą stroną ulicy Lubeckiego od ulicy Gęsiej do ulicy Pawiej, parzystą stroną ulicy Pawiej od ulicy Lubeckiego do ulicy Więziennej, parzystą stroną ulicy Więziennej, parzystą stroną ulicy Dzielnej od ulicy Więziennej do ulicy Karmelickiej, parzystą stroną ulicy Karmelickiej od ulicy

Dzielnej do ulicy Nowolipki, parzystą stroną ulicy Nowolipki od ulicy Karmelickiej do ulicy Nalewki, nieparzystą stroną ulicy Nalewki łącznie z Kramami Nalewkowskimi od ulicy Nowolipki do ulicy Gęsiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Władysławowi Jarczykowi z siedzibą przy ulicy Miodowej Nr. 11.

19-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Ogrodowej od ulicy Żelaznej do Pl. Kercelego, kramy na Pl. Kercelego, parzystą stroną ulicy Okopowej od ulicy Ogrodowej do ulicy Chłodnej i Wolskiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Wolskiej od ulicy Towarowej do ulicy Płockiej, parzystą stroną ulicy Płockiej od ulicy Wolskiej do ulicy Dworskiej, parzystą stroną ulicy Dworskiej od ulicy Płockiej do ulicy Karolkowej, nieparzystą stroną ulicy Karolkowej od ulicy Dworskiej do ulicy Grzybowskiej, parzystą stroną ulicy Grzybowskiej od ulicy Karolkowej do ulicy Żelaznej i nieparzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Grzybowskiej do ulicy Ogrodowej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Mieczysławowi Świącickiemu z siedzibą przy ulicy Hożej Nr. 11.

20-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Królewskiej od ulicy Krakowskie Przedmieście do ulicy Granicznej, parzystą stroną ulicy Granicznej od ulicy Królewskiej do wylotu ulicy Grzybowskiej, parzystą stroną ulicy Grzybowskiej od ulicy Granicznej do ulicy Skórzanej, ulicą Skórzaną łącznie z halą Wielopole do wylotu ulicy Zimnej, parzystą stroną ulicy Zimnej do ulicy Elektoralnej, stąd nieparzystą stroną ulicy Elektoralnej od ulicy Zimnej do Pl. Bankowego i ulicy Senatorskiej, nieparzystą stroną ulicy Senatorskiej od Pl. Bankowego do ulicy Wierzbowej, nieparzystą stroną ulicy Wierzbowej od ulicy Senatorskiej do Pl. Marszałka Piłsudskiego i ulicy Ossolińskich, nieparzystą stroną ulicy Ossolińskich od wylotu ulicy Wierzbowej do ulicy Krakowskie Przedmieście i stąd nieparzystą stroną ulicy Krakowskie Przedmieście od ulicy Ossolińskich do ulicy Królewskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Leonowi Wiśniewskiemu z siedzibą przy ulicy Pięknej Nr. 43.

21-szy rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Królewskiej od ulicy Krakowskie-Przedmieście do Pl. Małachowskiego, parzystą stroną Pl. Małachowskiego od ulicy Królewskiej do zbiegu ulic Mazowieckiej z ulicą Kredytową, nieparzystą stroną ulicy Kredytowej od zbiegu ulic Mazowieckiej i Kredytowej do ulicy Marszałkowskiej (łącznie z Placem Jen. Dąbrowskiego), parzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Kredytowej do ulicy Ś-to Krzyskiej, parzystą stroną ulicy Ś-to Krzyskiej od ulicy Marszałkowskiej do Pl. Napoleona, parzystą stroną Pl. Napoleona od ulicy Ś-to Krzyskiej do ulicy Wareckiej (łącznie z gmachami Poczty), parzystą stroną ulicy Wareckiej od Placu Napoleona do ulicy Nowy-Swiat, nieparzystą stroną ulicy Nowy-Swiat i Krakowskiego-Przedmieścia od ulicy Wareckiej do ulicy Królewskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Henrykowi de Castro Lacerda z siedzibą przy ulicy Brackiej Nr. 13.

22-gi rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Elektoralnej od ulicy Solnej do ulicy Chłodnej, parzystą stroną ulicy Chłodnej od ulicy Elektoralnej do ulicy Żelaznej, parzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Chłodnej do ulicy Nowolipie, nieparzystą stroną ulicy Nowolipie od ulicy Żelaznej do ulicy Karmelickiej, nieparzystą stroną ulicy Karmelickiej od ulicy Nowolipie do ulicy Leszno, parzystą stroną ulicy Leszno od ulicy Karmelickiej do ulicy Solnej, nie-

parzystą stroną ulicy Solnej od ulicy Leszno do ulicy Elektoralnej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Zdzisławowi Krotkie z siedzibą przy ulicy Ceglanej Nr. 9.

23-ci rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Wspólnej od Pl. Trzech Krzyży do ulicy Marszałkowskiej, parzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Wspólnej do ulicy Pięknej, parzystą stroną ulicy Pięknej od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Wiejskiej, nieparzystą stroną ulicy Wiejskiej od ulicy Pięknej do Pl. Trzech Krzyży i wylotu ulicy Wspólnej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Ludwikowi Michalczykowi z siedzibą przy ulicy Leszno Nr. 49.

24-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Al. 3-go Maja od brzegu Wisły do ulicy Nowy-Swiat, parzystą stroną ulicy Nowy-Swiat od ulicy Al. 3-go Maja do ulicy Krakowskie-Przedmieście, parzystą stroną ulicy Krakowskie-Przedmieście od ulicy Nowy-Swiat do ulicy Oboźnej, nieparzystą stroną ulicy Oboźnej i nieparzystą stroną ulicy Leszczyńskiej od ulicy Krakowskie-Przedmieście do brzegu Wisły, brzegiem Wisły od ulicy Leszczyńskiej do ul. Al. 3-go Maja. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Józefowi Januszowskiemu z siedzibą przy ulicy Szczygłej Nr. 1.

25-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Wolskiej od granic miasta do ulicy Płockiej, nieparzystą stroną ulicy Płockiej od ulicy Wolskiej do ulicy Dworskiej, nieparzystą stroną ulicy Dworskiej od wylotu ulicy Płockiej do wylotu ulicy Bryłowskiej, nieparzystą stroną ulicy Bryłowskiej, nieparzystą stroną ulicy Prądzyńskiego od wylotu ulicy Bryłowskiej do ulicy Kolejowej, parzystą stroną ulicy Kolejowej od wylotu ulicy Prądzyńskiego do przejazdu kolejowego i przejazdem poza torą do ulicy Skalmierzyckiej, nieparzystą stroną ulicy Skalmierzyckiej do ulicy Niemcewicz, nieparzystą stroną ulicy Niemcewicz do ulicy Grójeckiej, nieparzystą stroną ulicy Grójeckiej od ulicy Niemcewicz do ulicy Al. Jerozolimskie, nieparzystą stroną ulicy Al. Jerozolimskie od ulicy Grójeckiej do ulicy Żelaznej, nieparzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Al. Jerozolimskie do ulicy Koszykowej, nieparzystą stroną ulicy Koszykowej od ulicy Żelaznej do ulicy Suchej, nieparzystą stroną ulicy Suchej od ulicy Koszykowej do ulicy Wawelskiej, parzystą stroną ulicy Wawelskiej od ulicy Suchej do ulicy Pasteura, nieparzystą stroną ulicy Pasteura i nieparzystymi stronami ulic Sanockiej i Zbarskiej do granic miasta, granicami miasta na zachód i północ do ulicy Wolskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Hipolitowi Grzeszkiewiczowi z siedzibą przy ulicy Złotej Nr. 36.

26-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Al. Jerozolimskie do ulicy Pięknej, parzystą stroną ulicy Pięknej od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Koszykowej, stąd zaś parzystą stroną ulicy Koszykowej od zbiegu z ulicą Piękną do ulicy Żelaznej, parzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Koszykowej do ulicy Al. Jerozolimskie, nieparzystą stroną ulicy Al. Jerozolimskie od ulicy Żelaznej do ulicy Marszałkowskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Janowi Sankowskiemu z siedzibą przy ulicy Kruczej Nr. 13.

27-my rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od ulicy Ś-to Krzyskiej do ulicy Chmielnej, parzystą stroną ulicy Chmielnej od ulicy Marszałkowskiej do zbiegu z ulicą Zgoda i z ulicą Szpitalną, nieparzystą stroną ulicy Szpitalnej od zbiegu ulic Zgoda, Chmielnej i Szpitalnej do Pl. Napoleona, niepa-

rzystą stroną Pl. Napoleona od ulicy Szpitalnej w prostej linii do ulicy Ś-to Krzyskiej, nieparzystą stroną ulicy Ś-to Krzyskiej od Pl. Napoleona do ulicy Marszałkowskiej. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości położonych w pow. pułtuskim. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Janowi Jabłońskiemu z siedzibą przy ul. Widok Nr. 23.

28-my rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Leszno od ulicy Przejazd do ulicy Karmelickiej, parzystą stroną ulicy Karmelickiej od ulicy Leszno do ulicy Nowolipki, nieparzystą stroną ulicy Nowolipki od ulicy Karmelickiej do ulicy Nalewki, stąd nieparzystą stroną ulicy Nalewki od ulicy Nowolipki do ulicy Długiej, parzystą stroną ulicy Długiej od ulicy Nalewki do ulicy Przejazd, stąd nieparzystą stroną ulicy Przejazd od wylotu ulicy Długiej do ulicy Leszno. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Wawrzyńcowi Słowikowskiemu z siedzibą przy ul. Krochmalnej Nr. 47.

29-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Franciszkańskiej od ulicy Nalewki do ulicy Freta, nieparzystą stroną ulicy Freta od ulicy Franciszkańskiej do ulicy Ś-to Jerskiej, parzystą stroną ulicy Ś-to Jerskiej od ulicy Freta do ulicy Nowiniarskiej, nieparzystą stroną ulicy Nowiniarskiej od ulicy Ś-to Jerskiej do Pl. Krasińskich, nieparzystą stroną Pl. Krasińskich (oraz częściowo parzystą) od wylotu ulicy Nowiniarskiej do ulicy Długiej, stąd parzystą stroną ulicy Długiej od Pl. Krasińskich do ulicy Nalewki, parzystą stroną ulicy Nalewki od ulicy Długiej do ulicy Franciszkańskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Rudolfowi Zarembie z siedzibą przy ul. Florjańskiej Nr. 8.

30-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Franciszkańskiej od ulicy Bonifraterskiej do ulicy Nalewki i Gęsiej, parzystą stroną ulicy Gęsiej od ulicy Nalewki do ulicy Lubbeckiego, parzystą stroną ulicy Lubbeckiego od ulicy Gęsiej do ulicy Miłej, nieparzystą stroną ulicy Miłej od ulicy Lubbeckiego do Pl. Muranowskiego i ulicy Nalewki, stąd nieparzystą stroną ulicy Muranowskiej od ulicy Nalewki do ulicy Bonifraterskiej, nieparzystą stroną ulicy Bonifraterskiej od ulicy Muranowskiej do ulicy Franciszkańskiej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Klemensowi Szeronosowi z siedzibą przy ul. Zamenhofska Nr. 36.

31-szy rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Ogrodowej od ulicy Żelaznej do Pl. Kercelego, stąd, wyłączwszy kramy na Pl. Kercelego, nieparzystą stroną ulicy Okopowej od wylotu ulicy Ogrodowej do ulicy Wolskiej, parzystą stroną ulicy Wolskiej od ulicy Okopowej do ulicy Staszica, parzystą stroną ulicy Staszica od ulicy Wolskiej do ulicy Górczewskiej, parzystą stroną ulicy Górczewskiej od wylotu ulicy Staszica do przejazdu i toru kolei obwodowej, stąd torem kolei obwodowej od przejazdu przy ulicy Górczewskiej do przejazdu przy ulicy Powązkowskiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Powązkowskiej od przejazdu kolejowego do ulicy Okopowej, stąd nieparzystą stroną ulicy Okopowej od ulicy Powązkowskiej do ulicy Żytniej, nieparzystą stroną ulicy Żytniej od ulicy Okopowej do ulicy Żelaznej i nieparzystą stroną ulicy Żelaznej od ulicy Żytniej do ulicy Ogrodowej. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Tadeuszowi Białeckiemu z siedzibą przy ulicy Ogrodowej Nr. 33.

32-gi rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Krakowskie Przedmieście od ulicy Ossolińskich do

ulicy Miodowej, nieparzystą stroną ulicy Miodowej od ulicy Krakowskie Przedmieście do ulicy Długiej i Pl. Krasińskich, nieparzystą stroną ulicy Długiej od ulicy Miodowej i Pl. Krasińskich do ulicy Bielańskiej, parzystą stroną ulicy Bielańskiej do Pl. Teatralnego, stąd w prostej linii od wylotu ulicy Bielańskiej do wylotu ulicy Wierzbowej, parzystą stroną ulicy Wierzbowej od Pl. Teatralnego do Pl. Marszałka Piłsudskiego, stąd parzystą stroną ulicy Ossolińskich od ulicy Wierzbowej do ulicy Krakowskie Przedmieście. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Szymonowi Lutostańskiemu z siedzibą przy ul. Wroniej Nr. 47.

33-ci rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Królewskiej od Pl. Grzybowskiego do Pl. Małachowskiego, stąd Pl. Małachowskiego do wylotu ulicy Kredytowej, parzystą stroną ulicy Kredytowej od Pl. Małachowskiego do ulicy Marszałkowskiej, stąd nieparzystą stroną ulicy Marszałkowskiej od wylotu ulicy Kredytowej do ulicy Ś-to Krzyskiej, parzystą stroną ulicy Ś-to Krzyskiej od ulicy Marszałkowskiej do ulicy Bagno, parzystą stroną ulicy Bagno i parzystą stroną od Nr. 2 do 8 Pl. Grzybowskiego do ulicy Królewskiej. Do właściwości tego rewiru należy likwidacja spraw dotychczasowego rewiru 39-go. Rewir ten powierzono komornikowi Marjanowi Zarychcie z siedzibą przy ul. Polnej Nr. 30.

34-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Al. 3-go Maja od rogu Nowego-Swiatu do mostu Ks. Józefa Poniatowskiego, parzystą stroną Al. Poniatowskiego i Al. Zielenieckiej do ulicy Grochowskiej, parzystą stroną ulicy Grochowskiej od Al. Zielenieckiej do ulicy Mińskiej, ulicami Mińską i Podskarbińską do przejazdu i toru kolejowego oraz do wylotu ulicy Ks. Anny, parzystą stroną ulicy Ks. Anny od toru kolejowego do granic miasta, stąd granicami miasta na południe, wschód i zachód do brzegu Wisły, prawą stroną brzegu Wisły ku północy i zachodowi do wylotu ulicy Mącznej, parzystą stroną ulicy Mącznej od brzegu Wisły do ulicy Czerniakowskiej, nieparzystą stroną ulicy Czerniakowskiej od ulicy Mącznej do Łazienkowskiej, parzystą stroną ulicy Łazienkowskiej i parzystą stroną ul. Myśliwieckiej do ulicy Górnośląskiej i Wiejskiej, parzystą stroną ulicy Wiejskiej do Pl. Trzech Krzyży i ulicy Nowy-Swiat, parzystą stroną ulicy Nowy-Swiat od Pl. Trzech Krzyży do Al. 3-go Maja. Do właściwości tego rewiru należy również likwidacja spraw dotychczasowego rewiru 40-go. Rewir ten powierzono komornikowi Tomaszowi Pawełkiewiczowi z siedzibą przy ul. Polnej Nr. 30.

35-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: parzystą stroną ulicy Żygmuntowskiej od brzegu Wisły i mostu Kierbedzia do ulicy Targowej, parzystą stroną ulicy Targowej od wylotu ulicy Żygmuntowskiej do ulicy Wileńskiej, parzystą stroną ulicy Wileńskiej od ulicy Targowej do ulicy Szwedzkiej, parzystą stroną ulicy Szwedzkiej od ulicy Wileńskiej do przejazdu kolejowego, stąd torem kolei do przejazdu przy ulicy Radzywińskiej, nieparzystą stroną ulicy Radzywińskiej od przejazdu kolejowego do ulicy Żabkowskiej, nieparzystą stroną ulicy Żabkowskiej od ulicy Radzywińskiej do ulicy Targowej i wylotu ulicy Brukowej, nieparzystą stroną ulicy Brukowej od ulicy Targowej do ulicy Namiestnikowskiej, nieparzystą stroną ulicy Namiestnikowskiej od ulicy Brukowej do portu handlowego i brzegu Wisły, brzegiem Wisły od portu handlowego do mostu Kierbedzia i ulicy Żygmuntowskiej. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości położonych w powiecie grójeckim. Rewir ten powierzono komornikowi Eugenjuszowi Wojtowickiemu z siedzibą przy ulicy Brzeskiej Nr. 20.

36-ty rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną Al. Poniatowskiego i Al. Zielenieckiej od mostu Ks. Poniatowskiego i brzegu Wisły do ulicy Zamojskiego, parzystą stroną ulicy Zamojskiego od wylotu Al. Zielenieckiej do ulicy Grochowskiej, parzystą stroną ulicy Grochowskiej od ulicy Targowej do ulicy Mińskiej, ulicą Mińską i Podskarbińską do przejazdu kolejowego, stąd w prostej linii do przejazdu kolejowego przy ulicy Radzywińskiej, parzystą stroną ulicy Radzywińskiej od przejazdu kolejowego do ulicy Ząbkowskiej, parzystą stroną ulicy Ząbkowskiej od ulicy Radzywińskiej do ulicy Targowej i wylotu ulicy Brukowej, parzystą stroną ulicy Brukowej od ulicy Targowej do ulicy Namiestnikowskiej, parzystą stroną ulicy Namiestnikowskiej od ulicy Brukowej do portu handlowego i brzegu Wisły, brzegiem Wisły od portu handlowego do mostu Ks. Poniatowskiego. Do właściwości tego rewiru należy również sprzedaż nieruchomości położonych w powiecie łowickim. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Gustawowi Jesionowskiemu z siedzibą przy ulicy Dzielnej Nr. 17.

37-my rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum okrażone ulicami: nieparzystą stroną ulicy Żyguntowskiej od mostu Kierbedzia i brzegu Wisły do ulicy Targowej, nieparzystą stroną ulicy Targowej od ulicy Żyguntowskiej do ulicy Wileńskiej, nieparzystą stroną ulicy Wileńskiej od ulicy Targowej do ulicy Szwedzkiej, nieparzystą stroną ulicy Szwedzkiej od ulicy Wileńskiej do przejazdu i toru kolejowego, stąd torem kolejowym na południowo-wschód do przejazdu przy ulicy Podskarbińskiej i wylotu ulicy Ks. Anny, nieparzystą stroną ulicy Ks. Anny od toru kolejowego do granic miasta, stąd granicami miasta na północ i zachód do brzegu Wisły i brzegiem Wisły od północnych granic miasta do mostu Kierbedzia i ulicy Żyguntowskiej. Do właściwości tego rewiru należą czynności egzekucyjne na terytorjum gmin: Bródno, Marki, Okuniew i Wawer. Rewir ten powierzono komornikowi Stanisławowi Szczesniakowi z siedzibą przy ul. Stalowej Nr. 12.

38-my rewir egzekucyjny obejmuje terytorjum byłego 41-go rewiru egzekucyjnego sądu grodzkiego w Warszawie, wydzielonego w postaci miasta Pruszkowa oraz gmin: Blizne, Młociny, Ożarów, Piastów i Zaborów. Rewir ten powierzono komornikowi Czesławowi Gutremu z siedzibą w Warszawie.

39-ty rewir egzekucyjny obejmuje czynności egzekucyjne dotyczące skierowania egzekucji do nieruchomości miejskich m. st. Warszawy, położonych na terytorjum okrażonym ulicami: parzystą stroną ulicy Mącznej od brzegu Wisły do ulicy Czerniakowskiej, parzystą stroną ulicy Czerniakowskiej od ulicy Mącznej do ulicy Górnośląskiej, parzystą stroną ulicy Górnośląskiej i parzystą stroną ulicy Pięknej od ulicy Czerniakowskiej do ulicy Koszykowej, parzystą stroną ulicy Koszykowej od ulicy Pięknej do ulicy Towarowej, parzystą stroną ulicy Towarowej od ulicy Koszykowej do ulicy Okopowej, parzystą stroną ulicy Okopowej od ulicy Towarowej do ulicy Dzikiej i Powązkowskiej, parzystą stroną ulicy Powązkowskiej od ulicy Okopowej i Dzikiej do przejazdu i toru kolei obwodowej, stąd torem kolei obwodowej od przejazdu przy ul. Powązkowskiej do brzegu Wisły, brzegiem Wisły od mostu kolejowego do wylotu ulicy Mącznej. Rewir ten powierzono komornikowi Józefowi Niedźwieckiemu z siedzibą przy ulicy Chmielnej Nr. 11.

40-ty rewir egzekucyjny obejmuje czynności egzekucyjne dotyczące skierowania egzekucji do nieruchomości miejskich położonych na terytorjum m. st. Warszawy pomiędzy granicami ustalonymi dla rewiru

39-go i granicami miasta łącznie z Pragę. Do właściwości tego rewiru należy likwidacja spraw dotychczasowego rewiru 38-go. Rewir ten powierzono komornikowi Bolesławowi Borzęckiemu z siedzibą przy ulicy Ogrodowej Nr. 25.

41-y rewir egzekucyjny obejmuje wszystkie czynności egzekucyjno-spadkowe z terytorjum wielkiej Warszawy. Rewir ten powierzono nadal komornikowi Dymitrjuszowi Kałatalukowi z siedzibą przy ul. Topiel Nr. 4.

Siedzibę kom. sąd. przy sądzie gr. w Jabłonce, Stanisława Gasińskiego, ustalono w Jabłonce.

Sprawy sprzedaży nieruchomości powiatowych przydzielono komornikom 1, 14, 15, 17, 27, 35 i 36 rewirów egzekucyjnych, wszczęte przez nich przed dniem 1 stycznia 1933 r., zgodnie z art. LXVII § 1 przepisów przejściowych prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. Ust. 93/1932 r. poz. 803) będą prowadzone przez nich według przepisów dotychczasowych, aż do całkowitego ich zakończenia.

Do spraw cywilnych i handlowych (oprócz spraw egzekucji do nieruchomości), niezakończonych do dnia 31 grudnia 1932 r. włącznie obowiązuje właściwość rewiru egzekucyjnego według niniejszego nowego podziału, wobec tego wszystkie sprawy niezakończone do wyżej wskazanego dnia winny być przekazane do właściwego według niniejszego zarządzenia rewiru. Natomiast sprawy karne (egzekucja grzywnien, kar i t. p.) winny pozostać do całkowitego ich ukończenia u tego komornika, do którego wpłynęły przed dniem 1 stycznia 1933 roku.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ruch służbowy w sądownictwie.

Aplikanci sądowi.

Postanowieniem prezesa sądu apelacyjnego w Warszawie:

Mianowani aplikantami: Jerzy Janowski, Józef Tykociński, Leon Szyfmanowicz, Grzegorz Rabinowicz, Rudolf Szytcer, Elja-Gedajla Nimowicz, Henryk Nadel, Lejb Szpidbaum, Bronisław Cohn vel Bradt, Józef Klajman, Majer Kahane, Edward Paciorkowski, Stefan-Antoni Gadowski, Romuald-Sylwiusz Galster, Lucjusz-Zygmunt Jankowski, Stanisław-Stefan Wysocki, Jędrzej Giertych i Tadeusz-Jan Sadowski dn. 6 lipca 1932 r., Antoni Tyc dn. 9 lipca 1932 r., Majer Mandelbaum dn. 12 lipca 1932 r., Stanisław Sikora i Leopold Goldman, dn. 13 lipca 1932 r., Rubin Cederbaum, dn. 14 lipca 1932 r., Antoni Czerwiński i Hanna Hartglas, dn. 15 lipca 1932 r., Bolesław-Jan Kachel i Michał Kacenelenbogen, dn. 27 lipca 1932 r., Piotr-Stanisław Firstenberg, Aron Najfeld, Janina Kohn, Dawid Krauze, Leon Rath, Hersz-Szymon Majchändler i Felicja Rozental, dn. 28 lipca 1932 r., Ludwik Weiss, dn. 1 sierpnia 1932 r., Michał Kagan, dn. 8 sierpnia 1932 r., Chaja-Sura Glikman, Lejb Mococki, Rafał Halpern, Fajga Bialer, Ernestyna Halber, Zygmunt Gelbfisz, Dawid Elterman, Bella Ellenberg-Drimmer, Salomon Kahan, Ita Cymerman, Józef Trink, Halina Gelbfisz, Czesław Lewenfisz, Natan Ber, Majer Birger, Fiszel Gutgold, Lejb Szymkiewicz, Szymon Rogoziński, Tobiasz Berkal, Marja Szajn, Boruch Wajnczymer i Nusym Rajch, dn. 9 sierpnia 1932 r., Uszer-Ajzyk Goldkorn, Bernard Wajskopf, Abram Dobrzyński, Anna Sadowska, Abel Weber, Hirsztulczyn i Janusz Rakowski, dn. 17 sierpnia 1932 r., Stanisław Ryzukiewicz, Leon-Ludomir Zubrzycki, Roman-Franciszek Tuszewski,

Włodzimierz Steuermark i Adam Nowiński, dn. 3 września 1932 r., Daniel-Adam Szczygelski, Juljusz Becher, Aleksander-Izaak Dichter, Beresz Lacher, Jan-Mero Merwaser, Stefan Mantinband, Henryk Małypan, Dawid-Henryk Milwiw, Salomon Holenglas, Ludwik-Andrzej Cohn, Bernard Domb, Arnold Goldsztejn, Jakób Frejdson, Johann Krause, Leon Altbach i Aron-Szlama Nejman, dn. 5 września 1932 r., Josef Gursztejn, dn. 6 września 1932 r., Kazimierz Biskupski, Witold Terajewicz, Stefan-Marjan Leszczyński, Wsiewołod Iwanow, Eugenjusz Jan Stawarski, Stefan-Bolesław Szumowski, Zofja-Halina Strączyńska-Wierzbička i Włodzimierz Kiersnicki, dn. 15 września 1932 r., Wanda Lipińska, Ludwik-Wiktor Kupść, Dawid Bojarski, Alfred-Robert Gerke, Stanisław Chromiński, Zofja-Teresa Niżyńska, Stanisław-Witold Gebert, Stanisław Goczalkowski, Jerzy-Stanisław Jasiński, Henryk Wąsowski, Antoni Szadkowski, Michał Weichert, Bronisław-Marjan Ostaszewski, Bohdan Miłaszewski, Henryk Łubieński, Andrzej-Hubert Ruszkowski, Józefa Łempicka i Tadeusz-Antoni Sokołowski, dn. 22 września 1932 r., Izaak Berkman, Franciszek Krysiak, Irena-Zofja Brojewska, Tadeusz-Ewaryst Piekarski, Bronisław Olszewski, Władysław Gołębiowski, Wincenty Kępa, Zbigniew Koziański, Piotr Durkacz, Stefan Płaskowski, Janusz Waśniewski i Czesław Kosiński, dn. 4 października 1932 r., Stanisław Gombiński, Izaak Stark, Emil Spät, Jusek Przasnyski, Mojżesz Wolpin, Sender Klajnfinger, Marek Getlicherman, Seweryn Robak, Maksymilian Kerner, Juljusz Wajnbaum, Piotr-Stefan Pawlikowski, Franciszek Siwiłło, Jerzy-Adam Wielowieyski, Józef Frydman, Hirsch Leser, Elja Rubinsztejn, Pinches Maroko i Abram Michlewicz, dn. 12 października 1932 r., Czesław Wojewoda, Antoni Królak, Ryszard Niedźwiedź, Julian Thon, Jerzy-Edward-Wiktor Hopfer, Franciszek-Ksawery Walecki, Czesław Sikora, Olgierd Lenkiewicz, Łucja Knollówna, Jan Ostaszewski, Kazimierz Szczurzewski, Kamil-Jerzy Kamiński, Władysław-Konrad Bednarz, Marja Garczyńska, Władysław-Józef Zimiński, Stefan Markowski, Franciszek Franczak, Apolonjusz Szretter, Kazimierz-Bronisław Łyczek, Bohdan Zareba, Zelman-Eliezer Kobryk, Majer Alperowicz, Henryk Sadokierski, Eugenjusz Strembski i Tadeusz Chmielewski, dn. 25 października 1932 r., Włodzimierz-Michał Winawer, Benjamin Mosieźnik, Aleksander Endelman, Emanuel Scherer, Anszel Szac, Regina Wajnberger, Abram-Hersz Sztern, Chena Chmielnicka i Mózes Langman, dn. 29 października 1932 r., Aniela-Irena Janowska, Kazimierz Gąsiorowski, Tadeusz Chrościelewski, Wanda Piekarska, Stefan-Feliks Kowalski, Józef-Jan Korab-Kobierzycki, Franciszek Kmiec, Edmund Zajac, dn. 31 października 1932 r., Janina Czaykowska, dn. 17 listopada 1932 r., Amelja Kuczborska, dn. 23 listopada 1932 r., Edmund Wojciechowski, dn. 1 grudnia 1932 r., Wacław Okulicz-Kozaryn, Roman Mańkowski, Jan-Jakób Sztejniak, Eugenjusz-Adam Cetnarowicz, Mieczysław Frydman i Mirosław-Leon Kulesza, dn. 3 grudnia 1932 r., Jerzy-Roman-Janusz Rother i Ludwik Fagot, dn. 9 grudnia 1932 r., Henryk-Zygmunt Niski, Aleksander Slusarek, Stanisław Sz wajcer, Feliks Konczyński, Kazimierz Dutkiewicz i Marjan Grabski, dn. 20 grudnia 1932 r.

Zwolnieni na skutek podań aplikanci: Władysław Poniecki, dn. 7 lipca 1932 r., Zbigniew Zieliński, dn. 9 lipca 1932 r., Marja-Danuta Pohorecka i Henryk Warszawski, dn. 12 lipca 1932 r., Kazimierz Grendyszyński, Mojżesz Manes, Jakób Mezrycer, Jerzy Pogonowski, Bolesław Drozdowicz i Herman Hampel, dn. 13 lipca 1932 r., Czesława Zandłowa i Zofja Zieleniewska, dn. 14 lipca 1932 r., Wiktor Ferber, Piotr Sawka, Dawid Katz, Andrzej Marchwiński i Aleksander Śniegocki, dn. 15 lipca 1932 r., Estera Kryńska i Sara Ginzburg, dn. 16 lipca 1932 r., Erwin-Gerard König, Majer Najman i Nachman-Aron Rozensztajn, dn. 18 lipca 1932 r., Mojżesz

Kacengold, Sławomir Stecki i Jerzy Choromański, dn. 19 lipca 1932 r., Zygmunt Jacoby, Samuel Braudo, Marja Kozuchowska, Józef Załutyski, Abram Galewski, Symcha-God Zybenberg, Grzegorz Rubinsztajn, Abram-Hersz Taglicht, Marja Mowszowiczówna, dn. 21 lipca 1932 r., Henryk Suchodolski i Jan Szcześniewski, dn. 26 lipca 1932 r., Józef Zollman, dn. 27 lipca 1932 r., Jadwiga Fürstenbergowa, dn. 1 sierpnia 1932 r., Aleksander Dzikowski, dn. 5 sierpnia 1932 r., Stanisław Cichosz, dn. 6 sierpnia 1932 r., Stanisław Ratoń, dn. 12 sierpnia 1932 r., Mieczysław Porowski, dn. 17 sierpnia 1932 r., Aleksander Bloch, dn. 23 sierpnia 1932 r., Ryszard Młynarski, dn. 24 sierpnia 1932 r., Wacław Łotowski, dn. 25 sierpnia 1932 r., Anna Pacholska, dn. 1 września 1932 r., Tadeusz Dublasiewicz, dn. 7 września 1932 r., Stanisław Kulesiński, dn. 10 września 1932 r., Zygmunt Sutkowski i Kazimierz Biskupski, dn. 10 października 1932 r., Stanisław Nawrocki i Halina Złotnicka, dn. 12 października 1932 r., Edmund-Meliton Sobolewski i Grzegorz Rabinowicz, dn. 21 października 1932 r., Witold Wojnarski, dn. 24 października 1932 r., Wiesław Ręczlerski, dn. 28 października 1932 r., Symcha-Szaja Ejsenberg i Janina-Krystyna Westerska, dn. 29 października 1932 r., Jerzy-Kazimierz Polikier, dn. 31 października 1932 r., Kazimierz Ogrodski, Jerzy Poznański, Zygmunt Zapendowski i Marjan Józefkowicz, dn. 2 listopada 1932 r., Władysław Talmont, Włodzimierz Hekayłło i Marjan Zarzycki, dn. 3 listopada 1932 r., Marja Konarzewska i Roman Wajnbaum, dn. 4 listopada 1932 r., Tytus-Jerzy Wilski, Jakób-Szulim Łyszke, Wandalin Puciata i Tadeusz Teszner, dn. 5 listopada 1932 r., Zofja Górka, Eugenjusz Leśniewski, Mojżesz Kahanowicz, Rebeka Bresler-Gotmanowa, Zygmunt Mehl, Wera Polakow-Adlerowa, Mojżesz Wajnsztajn, Janina Kochańska, Władysław Klinger i Jozue Kanarek, dn. 8 listopada 1932 r., Izaak Stark, Halina Kostecka, Michał-Jerzy Kahl, dn. 10 listopada 1932 r., Dawid Przysuski, Jędrzej Gertych, Szymon Szajewicz, Wolf Margolis, Adam Nowiński, Kalman Ajzner, Józef Litwin i Hirsch Leser, dn. 12 listopada 1932 r., Aleksander Zawisza, dn. 16 listopada 1932 r., Jan Wizel i Stefan Milewski, dn. 17 listopada 1932 r., Salomon Zarompf i Markus-Adam Lewiński, dn. 18 listopada 1932 r., Bronisław Wertheim, Nachman Rotbard, Jakób Fajngold, Witold Heintze, Tadeusz Rozdejczer, Aleksandra Pietrzakówna, Teodor Kirsztot, Mieczysław Prószyński i Szlama-Szmul Gelipter, dn. 21 listopada 1932 r., Mieczysław Frucht, Aleksander Rozenberg, Leon Strakun, Saul Cypin, Ita Cymermanówna, Henryk Arbusman i Jerzy Janowski, dn. 23 listopada 1932 r., Wiktor Szpilrejn, Władysław Gołębiowski, Józef Mirzyński, dn. 24 listopada 1932 r., Wiesław Szpakowicz, dn. 25 listopada 1932 r., Tadeusz-Bronisław Płodowski, dn. 26 listopada 1932 r., Leon-Leszek Sokołowski, dn. 28 listopada 1932 r., Izaak Finkielsztejn i Jerzy Jodłowski, dn. 29 listopada 1932 r., Bolesław Kachel i William Beyer, dn. 1 grudnia 1932 r., Hirsch Bernsztejn, Pinchos Finkel, Kazimierz Jurkowski i Alfred Gerke, dn. 2 grudnia 1932 r., Izaak Zylberszac, Józef Goldberg i Bolesław Kulikowski, dn. 3 grudnia 1932 r., Karol Kowalewski i Dawid Rejder, dn. 5 grudnia 1932 r., Lejzor Goldfarb, dn. 6 grudnia 1932 r., Jerzy Łoziński, dn. 7 grudnia 1932 r., Arnold Minkowski, Estera Epsteinówna, Jerzy Korytkowski i Czesław Wojewoda, dn. 10 grudnia 1932 r., Izrael-Symcha Wejnsztejn, Aleksander Endelman, Ludwika-Halina Lisówna, Wolf Epsztejn, Jerzy Gotlieb i Jakób-Juda Warszawski, dn. 12 grudnia 1932 r., Wolf Rozencwajg, Jerzy Kunciewicz i Adam Dyllon, dn. 15 grudnia 1932 r., Samuel-Aron Niedźwiadowicz, dn. 16 grudnia 1932 r., Atanazy Malwicki, dn. 16 grudnia 1932 r., Stefan Leszczyński, dn. 19 grudnia 1932 r., Olga Strażycowa, dn. 21 grudnia 1932 r., Jan Batawja, dn. 22 grudnia 1932 r.,

Halina Gelblisz, dn. 23 grudnia 1932 r. i Mieczysław Chołoniewski, dn. 31 grudnia 1932.

Zwolnieni z urzędu aplikanci: Jerzy Klewin, dn. 10 września 1932 r. — wobec mianowania go aplikantem w Prokuraturze Generalnej; Rudolf Goldberg, dn. 19 września 1932 r., Zygmunt Bilnik, dn. 26 września 1932 r. i Jan Chmielowski, dn. 3 października 1932 r. — zwolnieni na mocy § 2 art. 255 U. S. P. w brzmieniu noweli z dn. 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73—661 p. 67); Józef Kidawski, dn. 27 października 1932 r. — unieważnienie nominacji wobec mianowania go aplikantem w Okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach; Jerzy Majzel, dn. 8 listopada 1932 r. — wobec mianowania go aplikantem Prokuratury Generalnej; Włodzimierz-Michał Winawer, dn. 10 listopada 1932 r. — anulowanie nominacji z dn. 29 października 1932 r. na skutek zrzeczenia się stanowiska; Henryk Łubieński, dn. 10 listopada 1932 r. — anulowanie nominacji z dn. 22 września 1932 r. na skutek rezygnacji z tego stanowiska; Stefan-Marjan Benedykt, dn. 13 listopada 1932 r. — wobec mianowania go notariuszem w Otwocku; Jerzy Kurcusz, dn. 18 listopada 1932 r. — zwoln. w trybie art. 255 U. S. P. w związku z art. 121 U. S. P.; Franciszek Stemler, dn. 23 listopada 1932 r. — wobec mianowania go aplikantem Prokuratury Generalnej; Rywka Feldblum, dn. 31 grudnia 1932 r. — zwolniona na zasadzie § 2 art. 255 U. S. P.

Przeniesieni na skutek podań aplikanci: Jerzy Loevenstein, dn. 7 lipca 1932 r. z okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie do okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, z przydziałem do sądu okręgowego w Warszawie; Tadeusz Łyzicki z okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie do okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, z przydziałem do sądu okręgowego w Piotrkowie, dn. 1 sierpnia 1932 r.; Szmaja Kliski z sądu okręgowego w Kaliszu do sądu okręgowego w Łodzi, dn. 3 sierpnia 1932 r.; Leopold Godlewski z sądu apelacyjnego w Warszawie do sądu okręgowego w Łomży, dn. 10 sierpnia 1932 r.; Henryk Gruszka z sądu okręgowego w Płocku do sądu okręgowego w Siedlcach, dn. 24 sierpnia 1932 r.; Leopold Kobylński z sądu okręgowego w Warszawie do sądu okręgowego w Łomży, dn. 25 sierpnia 1932 r.; Mina Faustowa z sądu okręgowego w Łodzi do sądu okręgowego w Warszawie, dn. 14 września 1932 r.; Lejba Buterwasser z okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie do okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, z przydziałem do sądu okręgowego w Warszawie, dn. 24 września 1932 r.; Julian Maciejewski, z sądu okręgowego w Białymstoku do sądu okręgowego w Suwałkach, dn. 5 października 1932 r.; Stefan Hordyjewski, z okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie do okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, z przydziałem do sądu okręgowego w Warszawie, dn. 24 października 1932 r.; Aleksander Malinowski, dn. 16 listopada 1932 r. z sądu okręgowego w Suwałkach do sądu okręgowego w Białymstoku z dn. 1 grudnia 1932 r.; Kazimierz Zawadzki, dn. 25 listopada 1932 r. z sądu okręgowego w Warszawie do sądu okręgowego w Białymstoku z dn. 1 grudnia 1932 r. i przyznano etat płatny; Edward Moszczyński, dn. 29 listopada 1932 r. z sądu okręgowego we Włocławku do sądu okręgowego w Kaliszu i przyznano etat płatny; Jan Brzosko, dn. 29 listopada 1932 r. z sądu okręgowego we Włocławku do sądu okręgowego w Suwałkach i przyznano etat płatny; Stefan Kott, dn. 29 listopada 1932 r. z sądu okręgowego we Włocławku do sądu okręgowego w Białymstoku i przyznano etat płatny; Józef Rutkowski, dn. 1 grudnia 1932 r. z sądu okręgowego w Warszawie do sądu okręgowego w Białymstoku i przyznano etat płatny; Benjamin-Teodor Borensztein, dn. 20 grudnia 1932 r. z sądu okręgowego w Białymstoku do sądu okręgowego w Sosnowcu; Józef Kordo-

wiak, dn. 21 grudnia 1932 r. z sądu okręgowego w Piotrkowie do sądu okręgowego w Sosnowcu i przyznano etat płatny; Zygmunt Jasiński, dn. 22 grudnia 1932 r. z sądu okręgowego w Warszawie do sądu okręgowego w Sosnowcu i przyznano etat płatny; Antoni Rudziński, dn. 23 grudnia 1932 r. z sądu okręgowego w Warszawie do sądu okręgowego w Łomży.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Wakują 2 stanowiska sędziowskie w sądzie apelacyjnym w Warszawie (1 w wydziale cywilnym i 1 w wydziale karnym).

Wakują następujące stanowiska sędziowskie w sądach okręgowych:

1 w Bydgoszczy,

1 s. śledczego w Białymstoku.

1 s. śledczego w Pińsku.

Wakują następujące stanowiska sędziowskie w sądach grodzkich:

1 w Brzostku (s. okr. w Jasle), przeznaczone dla sędziego sprawującego kierownictwo sądu.

1. w Odolanowie (s. okr. w Ostrowie Pozn.), przeznaczone dla sędziego, sprawującego kierownictwo sądu.

1 w Wilnie.

1 we Włocławku.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

KOMUNIKAT

w sprawie upoważnień dla konsulów Rzeczypospolitej Polskiej przewidzianych w ust. 3 art. 19 ustawy o organizacji konsulatów i czynnościach konsulów z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944).

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

W związku z komunikatem ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1932 Nr. 1, podaje się do wiadomości, że następujący urzędnicy konsularni, wskutek zwolnienia lub przeniesienia na inne miejsce służbowe utracili upoważnienia wymienione w powyższym komunikacie:

Baliński Stanisław,
Bartel Ludwik Stefan,
Czarnota Bojarski Michał,
Chęciński Tadeusz,
Czyżyk Konstanty,
Dr. Dalbor Tadeusz,

Downarowicz Kazimierz,
 Dr. Gorzechowski Józef,
 Fuksiewicz Bernard,
 Jakubski Zbigniew,
 Jazdowska Wanda,
 Knaflewski Janusz,
 Kolankowski Witold,
 Komierowski Kazimierz,
 Dr. Kosina Stanisław,
 Leitgeber Bolesław,
 Liczbiński Zygmunt,
 Łopatto Walerjan,
 Malhomme Leon,
 Maliński Mieczysław,
 Marcinkowski Jan,
 Marski Zdzisław,
 Mazurkiewicz Roman,
 Merdinger Zygmunt,
 Morawski Tomasz,
 Dr. Papee Kazimierz,
 Dr. Raczyński Tadeusz,
 Rapf Jerzy,
 Dr. Rościszewski Karol,
 Rusiecki Bartłomiej,
 Dr. Sklenarz Leopold,
 Staliński Jan,
 Stebłowski Adam,
 Stempowski Jeremi,
 Symonolewicz Konstanty,
 Dr. Szwarcenberg Czerny Kazimierz,
 Dr. Szygowski Juljusz,
 Tabaczyński Stefan,
 Wdziękoński Aleksy,
 Wegnerowicz Roman,
 Wołodkowicz Józef,
 Wyszyński Zygmunt,
 Zabłocki Leon.

OGÓLNA LISTA

konsulów, którzy otrzymali upoważnienie do wykonywania czynności przewidzianych w art. 18 i 19 ust. 3 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) zestawiona według stanu w dniu 15 stycznia 1933 r.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

I. Do wykonywania czynności przewidzianych w p. 2 i 4 art. 18 ustawy z dn. 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103/24, poz. 944) otrzymali upoważnienie:

Dr. Adamkiewicz Jerzy, Konsul Gen. w Montreal,
 Englisch Zygfryd, Attaché Konsul. w Konsulacie Gen. w New Yorku

Dr. Kurnikowski Zdzisław, Konsul Gen. II kl. w Jerozolimie,
 Dr. Marchlewski Mieczysław, Konsul Gen. II kl. w New Yorku,
 Zbyszewski Tytus, Konsul Gen. II kl. w Chicago,
 Zwolski Stanisław, Konsul II kl. w Winnipegu.

II. Do wykonywania czynności przewidzianych w p. 4 art. 18 wspomnianej ustawy otrzymał upoważnienie:

Dr. Staniewicz Roman, Konsul Gen. R. P. w Kurytybie.

III. Do wykonywania doręczeń, wzywań i pokwitowań, przewidzianych w p. 4 art. 18 wspomnianej ustawy, otrzymali upoważnienie:

Byszewski Lech, Konsul R. P. w Detroit,
 Kicki Władysław, Kierownik Wydz. Konsul. Poselstwa R. P. w Buenos Aires,
 Linda-Lipaczyński Czesław, Sekretarz Konsul. I kl. w Konsulacie R. P. w Detroit

IV. Do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów oraz do uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych (art. 18 p. 5 cytowanej wyżej ustawy) otrzymali upoważnienie:

Adamek Józef, Konsul R. P. w Konsulacie Honorowym R. P. w Algierze,

Dr. Adamkiewicz Jerzy, Konsul Gen. w Montreal,
 Babiński Mieczysław, Konsul I kl. w Dyneburgu,
 Biliński Tadeusz, Konsul Gen. II kl. w Antwerpii,
 Błaszkiewicz Tadeusz, Konsul w Wydziale Konsul. Poselstwa R. P. w Moskwie,

Bratkowski Stefan, Konsul I kl. we Wrocławiu,
 Dr. Brzeziński Tadeusz, Konsul R. P. w Lipsku,
 Byszewski Lech, Konsul R. P. w Detroit,
 Chiczewski Feliks, Konsul I kl. w Brukseli,
 Dąbrowski Wiesław, Attaché Konsularny w Paryżu,
 Dobrzyński Wacław Tadeusz, Konsul honorowy w Dublinie,
 Dobrowolski Tadeusz, Sekretarz Konsularny II kl. w Luksemburgu,
 Domaszewicz Michał, Attaché Konsul. w Poselstwie R. P. w Teheranie,

Douglas James H., Konsul R. P. w Charbinie,
 Dumarquez Ludwik, Konsul honorowy R. P. w Nicei,
 Dygat Stanisław, Konsul II kl., Kierownik Konsulatu R. P. w Trieście,
 Dr. Figlarewicz Aleksander, Attaché Konsularny w Konsulacie Gen. R. P. w Opolu,

Dr. Gawroński Wacław, Konsul Gen. II kl. w Berlinie,
 Gieburowski Józef, Konsul II kl. w Olsztynie,
 Grabiński Mieczysław, Konsul I kl. w Czerniowcach,
 Dr. Hausner Bernard, Konsul Generalny II kl., Kierownik Konsulatu R. P. w Tel-Avivie,

Hulanicki Witold, prowiz. Konsul II kl. w Londynie,

Iwaszkiewicz Jarosław Leon, prow. Sekretarz Poselstwa II kl., Kierownik Wydz. Konsul. Poselstwa R. P. w Kopenhadze,
Jałowicki Bohdan, Radca Poselstwa, Kierownik Konsul. Gen. w Mińsku,

Jankowski Tadeusz, Konsul R. P. w Paryżu,
Jarocki Tadeusz, Attaché Poselstwa R. P. w Meksyku,
Kaczkowski Jan Paweł, Konsul. Gen. II kl. w Rotterdamie,
Kara Stanisław, Konsul Gen. II kl. w Lille,
Karczewski Jan, Konsul R. P. w Lionie,

Kicki Władysław, Kierownik Wydz. Konsul. przy Poselstwie R. P. w Buenos Aires,

Dr. Kipa Emil, Konsul Gen. II kl. w Hamburgu,
Kossow Marjan, Konsul R. P. w Pradze,
Kowalski Tadeusz Alfred, prow. Attaché konsul. w Dyneburgu,
Koziebrodzki Leopold, Attaché Konsul. w Konsulacie R. P. w Kiszyniowie,

Dr. Kruczkiewicz Adam, Konsul I kl. w Berlinie,
Dr. Krysiński Jan, Radca Poselstwa R. P. w Szanghaju p. o. Konsula R. P. w Chinach,

Kurnicki Piotr, prow. Attaché Konsularny z tyt. Wicekonsula w Konsulacie R. P. w Kijowie,

Dr. Kurnikowski Zdzisław, Konsul Gen. II kl. w Jerozolimie,
Kwiatkowski Aleksander, Konsul II kl. w Konsulacie R. P. w Charbinie,

Lechowski Jerzy, Konsul R. P. w Strasburgu,
Linda-Lipaczyński Czesław, Sekretarz Konsul. I kl. w Konsulacie R. P. w Detroit,

Dr. Lubaczewski Tadeusz, Radca Poselstwa i Kierownik Wydz. Konsul. przy Poselstwie R. P. w Belgradzie,

Łaciński Wacław, Konsul II kl. Kierownik Konsulatu w Bratisławie,
Łazarski Roman, Konsul Gen. II kl. w Zagrzebiu,
Mach Leon, Sekretarz Kons. II kl. w Wydz. Kons. Poselstwa R. P. w Budapeszcie,

Dr. Marchlewski Mieczysław, Konsul. Gen. II kl. w New Yorku,
Dr. Mikucki Adam, Konsul R. P. w Tuluzie,
Miller Paweł, Sekretarz Konsul. z tyt. Attaché Konsul. w Konsulacie R. P. w Marsylii,

Dr. Ogniewski Kasper, Attaché Poselstwa z tyt. Sekretarza Poselstwa II kl. w Poselstwie R. P. w Atenach,
Okoński Witold, Attaché Konsul. w Wydziale Konsul. Poselstwa R. P. w Moskwie,

Pawłowski Tadeusz, Konsul II kl. w Charkowie,
Pijanowski Henryk, Sekretarz Kons. w Konsulacie Gen. w Montreal,
Dr. Poznański Karol, Konsul Gen. II kl. z tyt. Konsula Gen. I kl. w Paryżu,

Dr. Ripa Karol, Konsul I kl. w Morawskiej Ostrawie,
Rudzki Kazimierz, Attaché Kons. w Konsulacie R. P. w Pile,

Ryniewicz Stefan Jan, Attaché Kons. w Wydziale Kons. Poselstwa R. P. w Bernie,

Rzewuski Adam, Radca legacyjny i Kierownik Wydz. Kons. Poselstwa R. P. w Sofji,

Siemiątkowski Stefan, Attaché Poselstwa R. P. w Sztokholmie,
Śmigielski Jerzy, prow. Konsul R. P. w Pile,

Dr. Staniewicz Roman, Konsul Generalny w Kurytybie,
Dr. Strakosz Paweł Aleksander, Konsul II kl. w Budapeszcie,

Strzembosz Jan, Konsul R. P. w Leningradzie,
Swolkien Władysław, Wicekonsul R. P. w Wiedniu,

Sztark Heljodor, Konsul R. P. w Szczecinie,
Uzdowski Marjan Witosław, Konsul II kl. w Kiszyniowie,

Dr. Wagner Jan, Attaché Poselstwa z tyt. Sekretarza Poselstwa, Kierownik Wydz. Konsul. Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro,

Wyszyński Bronisław Bohdan, Sekretarz Poselstwa, Kierownik Wydz. Kons. przy Poselstwie R. P. w Helsingforsie,

Vetulani Zygmunt, Radca Handlowy i Kierownik Konsulatu R. P. w Bukareszcie,

Zbyszewski Tytus, Konsul Gen. II kl. w Chicago,

Zbyszewski Wacław, Attaché Kons. Kierownik Wydz. Kons. Poselstwa R. P. w Tokio,

Zwolski Stanisław, Konsul II kl. w Winniepegu.

V. Do sporządzania i uwierzytelniania aktów prawnych, zawieranych przez obywateli polskich (art. 18 p. 5 powołanej wyżej ustawy) otrzymał upoważnienie:

Dr. Krysiński Jan, Radca Poselstwa R. P. w Szanghaju p. o. Konsula R. P. w Chinach.

VI. Do stwierdzania zgodności przekładów z oryginałami dokumentów lub ich odpisami (art. 18 p. 5 powołanej wyżej ustawy) otrzymali upoważnienie:

Adamek Józef, Konsul R. P. w Konsulacie Honorowym R. P. w Algierze, dla jęz. francuskiego,

Dr. Adamkiewicz Jerzy, Konsul Gen. w Montreal, dla języka angielskiego,

Babiński Mieczysław, Konsul R. P. w Dyneburgu, dla języka łotewskiego,

Biliński Tadeusz, Konsul Gen. II kl. w Antwerpii, dla jęz. francuskiego i flamandzkiego,

Błaszczewski Tadeusz, Konsul w Wydz. Kons. Poselstwa R. P. w Moskwie, dla jęz. rosyjskiego,

Bratkowski Stefan, Konsul I kl. we Wrocławiu, dla jęz. niemieckiego,

Brzeziński Tadeusz, Konsul R. P. w Lipsku, dla jęz. niemieckiego,

Dąbrowski Wiesław, Attaché Kons. w Paryżu, dla jęz. francuskiego,

Dr. Figlarewicz Aleksander, Attaché Kons. w Konsulacie Gen. R. P. w Opolu, dla jęz. niemieckiego,

Dr. Gawroński Wacław, Konsul Gen. II kl. w Berlinie, dla jęz. niemieckiego,

Dr. Hausner Bernard, Konsul Gen. R. P. II kl. Kierownik Konsulatu R. P. w Tel Aviv, dla jęz. angielskiego i hebrajskiego,

Jałowiecki Bohdan, Radca Poselstwa, Kierownik Konsul. Gen. w Mińsku, dla jęz. rosyjskiego,

Dr. Jankowski Tadeusz, Konsul R. P. w Paryżu, dla jęz. francuskiego,

Kaczkowski Jan Paweł, Konsul Gen. II kl. w Rotterdamie, dla jęz. holenderskiego, niemieckiego, francuskiego, rosyjskiego i angielskiego,

Kara Stanisław, Konsul Gen. II kl. w Lille, dla jęz. francuskiego,

Karczewski Jan, Konsul R. P. w Lionie, dla jęz. francuskiego,

Dr. Kipa Emil, Kon. Gen. II kl. w Hamburgu, dla jęz. niemieckiego,

Dr. Kruczkiewicz Adam, Konsul I kl. w Berlinie, dla jęz. francuskiego i niemieckiego,

Dr. Krysiński Jan, Radca Poselstwa R. P. w Szanghaju, p. o. Konsula R. P. w Chinach, dla jęz. angielskiego i francuskiego,

Kurnicki Piotr, prow. Attaché Konsul. z tyt. Wicekonsula w Konsulacie R. P. w Kijowie, dla jęz. rosyjskiego,

Dr. Kurnikowski Zdzisław, Konsul Gen. II kl. w Jerozolimie, dla jęz. angielskiego,

Lechowski Jerzy, Konsul R. P. w Strasburgu, dla jęz. francuskiego i niemieckiego,

Łaciński Wacław, Konsul II kl. Kierownik Konsulatu w Bratisławie, dla jęz. czeskiego,

Dr. Marchlewski Mieczysław, Konsul. Gen. II kl. w New-Yorku, dla jęz. francuskiego, niemieckiego i angielskiego,

Dr. Mikucki Adam, Konsul R. P. w Tuluzie, dla jęz. francuskiego,

Okoński Witold, Attaché konsul. w Wydz. Konsul. Poselstwa R. P. w Moskwie, dla jęz. rosyjskiego,

Pawłowski Tadeusz, Konsul II kl. w Charkowie, dla jęz. rosyjskiego,

Dr. Poznański Karol, Konsul Gen. II kl. z tyt. Konsula Gen. I kl. w Paryżu, dla jęz. francuskiego, niemieckiego, rosyjskiego i angielskiego,

Dr. Ripa Karol, Konsul I kl. w Morawskiej Ostrawie, dla jęz. czeskiego i niemieckiego,

Rudzki Kazimierz, Attaché Konsul. w Konsulacie R. P. w Pile, dla jęz. niemieckiego,

Siemiątkowski Stefan, Attaché Poselstwa, Kierownik Wydz. Kons. Poselstwa R. P. w Sztokholmie, dla jęz. niemieckiego,

Dr. Staniewicz Roman, Konsul Gen. w Kurytybie, dla jęz. francuskiego, niemieckiego i portugalskiego,

Strakosz Paweł Aleksander, Konsul II kl. w Budapeszcie, dla jęz. francuskiego, niemieckiego i węgierskiego,

Strzembosz Jan, Konsul R. P. w Leningradzie, dla jęz. rosyjskiego,

Swolkien Władysław, Wicekonsul R. P. w Wiedniu, dla jęz. niemieckiego,

Szark Heljodor, Konsul R. P. w Szczecinie, dla jęz. niemieckiego,

Wyszyński Bronisław Bohdan, Sekretarz Poselstwa p. o. Kierownika Wydz. Kons. przy Poselstwie R. P. w Helsingforsie, dla jęz. szwedzkiego.

ADWOKATURA.

Skład Naczelnej Rady Adwokackiej.

Naczelna Rada Adwokacka na posiedzeniu, odbytem dn. 1 grudnia 1932 r., ukonstytuowała się jak następuje:

Prezydium:

Prezes: Paschalski Franciszek.

Wiceprezesi: Bogucki Antoni, Dr. Piechocki Stefan.

Sekretarz: Ettinger Mieczysław.

Skarbnik: Brzeziński Czesław.

Wydział Wykonawczy:

Prezes: Paschalski Franciszek.

Wiceprezesi: Bogucki Antoni, Dr. Piechocki Stefan.

Członkowie: Biłyk Alfred, Brzeziński Czesław, Domański Ludwik, Ettinger Mieczysław, Nowodworski Jan, Miksiewicz Tadeusz, Sommerstein Emil.

Sąd Dyscyplinarny Odwoławczy przy Naczelnej Radzie Adwokackiej:

Biłyk Alfred, Bogucki Antoni, Brzeziński Czesław, Domański Ludwik, Endelman Maurycy, Esden-Tempski Stanisław, Gluszkiewicz Marjan, Jundziłł Zygmunt, Michalewski Bronisław, Miksiewicz Tadeusz, Paschalski Franciszek, Piechocki Stefan, Rostek Antoni, Salkowski Wacław, Sommerstein Emil, Wolny Konstanty.

Rzecznicy Dyscyplinarni:

Chmielewski Czesław, Ettinger Mieczysław, Nowodworski Jan, Seidler Teodor.

Skład Rady Adwokackiej w Krakowie.

Na posiedzeniu konstytucyjnym Rady Adwokackiej w Krakowie, odbytem dnia 28 listopada 1932 r., wybrani zostali:

Dziekanem: Dr. Edmund Fischer w Krakowie.

Wicedziekanem: Dr. Zygmunt Lachs w Krakowie.

Sekretarzem: Dr. Michał Schuldenfrei w Krakowie.

Skarbnikiem: Dr. Zdzisław Kwieciński w Krakowie.

Rzecznikami Dyscyplinarnymi: Dr. Izydor Drohocki, Dr. Józef Gabryelski i Dr. Marjan Ujejski, wszyscy w Krakowie.

Skład Rady Adwokackiej w Lublinie.

Na Walnem Zgromadzeniu Izby Adwokackiej Lubelskiej, odbytem w dniu 13 listopada 1932 r. w Lublinie, ustalono następujący skład Rady Adwokackiej w Lublinie na kadencję 1932/33:

1) Prezydjum Rady:

Dziekan: Grymiński Stefan.
Wicedziekan: Głuchowski Stefan.
Sekretarz: Pożniak Ottmar.
Skarbnik: Bartkowicz Wacław.

2) Członkowie:

- 1) Bartkowicz Wacław,
- 2) Głuchowski Stefan,
- 3) Godlewski Wacław,
- 4) Grymiński Stefan,
- 5) Kalinowski Stanisław,
- 6) Majewski Włodzimierz,
- 7) Pożniak Ottmar,
- 8) Staniszewski Bronisław,
- 9) Zaściński Józef.

Skład Rady Adwokackiej we Lwowie.

Rada adwokacka we Lwowie, wybrana na Walnem Zgromadzeniu Izby Adwokackiej we Lwowie dnia 12 listopada 1932 r., na posiedzeniu Rady Adwokackiej z dnia 15 listopada 1932 r. ukonstytuowała się wybierając:

- 1) Dziekanem: Dr. Leona Chotinera.
- 2) Wicedziekanem: Dr. Zdzisława Stankiewicza.
- 3) Sekretarzem Rady: Dr. Jana Kmicikiewicza.
- 4) Skarbnikiem Rady: Dr. Marcelego Bubera.

Skład Rady Adwokackiej w Warszawie.

W wyniku wyborów, dokonanych przez Walne Zgromadzenie Izby Adwokackiej Warszawskiej w dniu 5 listopada 1932 r. — skład Rady Adwokackiej w Warszawie ustalony został jak następuje:

1. Baumberg Ignacy,
2. Białaszewicz Czesław,
3. Bielawski Bolesław,
4. Blenau Zygmunt,
5. Brokman Wacław,

6. Chełmoński Adam,
7. Cygański Stefan,
8. Gadomski Jan,
9. Grodziński Natan,
10. Mińkiewicz Wacław,
11. Nagórski Zygmunt,
12. Nowodworski Leon,
13. Podkomorski Jan,
14. Rudziński Mieczysław,
15. Stopnicki Józef,
16. Szaciński Mieczysław,
17. Urbanowicz Stefan,
18. Zadrowski Feliks,
19. Zdanowicz Bronisław.

Rada Adwokacka w powyższym składzie ukonstytuowała się na pierwszym swym posiedzeniu w dniu 1 grudnia 1932 r., dokonawszy wyboru:

na Dziekana: Bielawskiego Bolesława,
na Wicedziekana: Chełmońskiego Adama,
na Sekretarza: Nowodworskiego Leona,
na Skarbnika: Białaszewicza Czesława.

na rzeczników dyscyplinarnych:

1. Brokmana Wacława,
2. Cygańskiego Stefana,
3. Grodzińskiego Natana,
4. Mińkiewicza Wacława,
5. Rudzińskiego Mieczysława,
6. Szacińskiego Mieczysława,
7. Urbanowicza Stefana,
8. Zadrowskiego Feliksa,
9. Zdanowicza Bronisława.

Skład Rady Adwokackiej w Wilnie.

Na Walnem Zgromadzeniu w dn. 13 listopada 1932 r. ustalony został następujący skład Rady Adwokackiej w Wilnie:

Dziekan Rady: Marjan Strumiłło.

Wicedziekan: Stanisław Bagiński.

Sekretarz: Stanisław Krajowski.

Skarbnik: Naum Sejfer.

Rzecznicy dyscyplinarni: Zbigniew Jasiński, Izrael Kapłan, Eugenjusz Kozłowski, Mieczysław Engiel i Wacław Rodziewicz.